FOTO:VANJA

BROJ 2, JULI 199

SHAVED WOMEN

TOMAŠEVIĆ ANDRE

NOVA SKOJEVSKA 67/VI

11090 BEOGRA

...

Fanzin koji se nalazi pred vama rađen je dvadeset meseci. Zapravo, aktivan rad trajao je svega nekoliko sati, ostalo vreme provedeno je u čekanju. Čekali smo odgovore, ukidanje sankcija, sređivanje teksta, prestanak rata, izdanja, nove događaje i novu atmosferu koja bi nas podstakla i ohrabrila u daljem radu. Suvišno je napominjati da je gotovo sve od toga izostalo, te da smo se našli zatečenim činjenicom sve većeg zastarivanja informacija koje smo vam ovim brojem želeli prezentovati. Ipak, svi intervjui su u celosti pred vama, pošto smatramo da su prave vrednosti uvek aktuelne i vredne pažnje bez obzira u kom vremenskom periodu se bavili njima i bez obzira na trendovska strujanja, pogotovo u koliko se o njima veoma malo zna u našoj učaurenoj sredini.

Hvala Milanu Mrđenu, Andriji Andriću, Vanji, i ostalima koji su nam na bilo koji način pomogli u ovom ostvarenju.

Posebno HVALA: Šunjki /koji će ponovo aktivno učestvovati u stvaranju trećeg broja/.

LOVE, PEACE & ANARCHY...

VOLE VAS VAŠE OBRIJANE ŽENE !!!!!

TERVEET KADET

Mislim da TERVEET KADET čitaocima ne treba posebno predstavljati. Od celokupne Finske scene sa početka osamdesetih jedino se oni nisu predali, i upravo ih zbog te činjenice (ako ništa drugo) treba poštovati. Intervju je urađen poštom januara ove godine, a na pitanja je odgovarao jedini originalni član benda, pevač Laja:

1.Prvo pitanje je klasično i neizbežno !?
- Sve ovo krenulo je početkom 1980. u gradu Torniu, na severu Finske. Razlog za pokretanje benda bila je dosada kojom smo bili okruženi, kao i snažni punk uticaji koje smo osećali. Istorijat TK zaista nije ništa specijalno... Mislim da treba pomenuti bivše članove koji su nas napustili: Naš prvi ('80.-'82.) bubnjar bio je Peedro. Na njegovo mesto došao je Walde, koji je 1984. u svojoj 18. godini tragično nastradao (pao je pijan sa terase misleći da je ptica-SW)... Od tada, pa sve do danas za bubnjevima sedi Tilli... U prvoj TK postavi gitaru je svirao Tiimo koji nas je 1985. napustio, da bi ga u narednih godinu dana zamenio Weega. Posle njega gitaru je preuzeo Yrjana koji je sa nama ostao dve godine. Od 1988 gitarista TK je Maiwe (bolji od svih dosadašnjih!) koji svira i u metal bendu Faffbey... Naš basisita Piasky posle osam godina provedenih u TK otišao je 1988. Zamenio ga je Kahmy, ali je i on 1990. otišao. Sada je basista Lene...

2.Šta je to I.K.B.A.L. ?
- I.K.B.A.L. je izdavačka kuća čiji sam ja vlasnik. Skraćenica na Finskom znači "Ismon Karwean Brutaalit Aaliwwa Leutit". Pored toga izdajem i strip fanzin "X", u kojem se pojavljuju moji S/M (sado-mazohistički) stripovi. Sledeće I.K.B.A.L. izdanje biće ploča mog drugog benda The Sultans. (psycho-billy muzika)

3.Šta znači "Anno Domini" i odakle onakav omot? Šta znači "Oma Koloni" ?
- "Anno Domini" je latinski, a prevod bi otprilike glasio "Rođeni smo u govnima". Na omotu tog singla nalazi se "Rubber Lady", i to nema baš mnogo veze sa pesmom. Ona je tu zato što dobro izgleda, a i crtež mi se svideo... "Oma Koloni" znači "Moja Rupa", a naslovna pesma je o depresivnom ludilu...

4.Šta misliš o MRR-u i otkud vi tamo ?
- Mislim da je MRR sasvim OK fanzin. Tamo smo prvi put izašli 1983. ili 1984. i to preko cele strane. Neki ljudi iz MRR-a su tada zaista voleli našu buku...

5.Predstavi nam svoju zemlju u nekoliko reči !
- Finska spava. Ovih dana ovde se zaista ništa ne događa. Ipak, ima nekoliko dobrih bendova... Daleko smo od centra Evrope, i to je mana. Ali Finska je savim u redu... (Čovek ima pozitivno mišljenje o svojoj zemlji... među nama punkerima - to je retkost - SW)

6.Da li ste svirali izvan Finske ?
- Naš prvi koncert smo održali u švedskom gradu Haparanda (blizu Tornia). Posle toga nikad nismo svirali u inostranstvu, mada smo imali više prilika - u zadnjem trenutku otkazivane su turneje - dve američke i nekoliko Evropskih...

7.Da li si slušao neke Jugoslovenske bendove ? Kakve informacije imaš o "našem" ratu ?
- Da, ja u Jugoslaviji imam nekoliko prijatelja, i preko njih sam slušao dosta starijih HC bendova (u poslednjih par godina - ništa)... Što se rata tiče mislim da je veoma teško o tome sada govoriti. Bolje da o tome razgovaramo kad se rat završi... zar ne?

8.Otkud vi kod Rock-O-Rame? Kakvi su vaši politički stavovi?
- Rock-O-Rama su govnari. Firma za koju smo kasnije izdavali (Propaganda Rec.) je sve to ponovo izdala... U Nemačkoj ima puno nacista, i to nam se uopšte ne dopada. Nismo politički obojeni, i ne želimo da se priključimo ni jednoj strani. Isto je i sa religijom...

9.Reci nam nešto o članovima Terveet Kadet ?
- Ja (Laja) imam 33. godine, Tilli 29, Maiwe 25 a Lene 21. Većina članova TK su nezaposleni. Maiwe svira sa Faffbey, ne radi ništa, Lene ide u neku školu, a Tilli nađe neki posao s' vremena, na vreme. Laja mnogo spava i ništa ne radi...

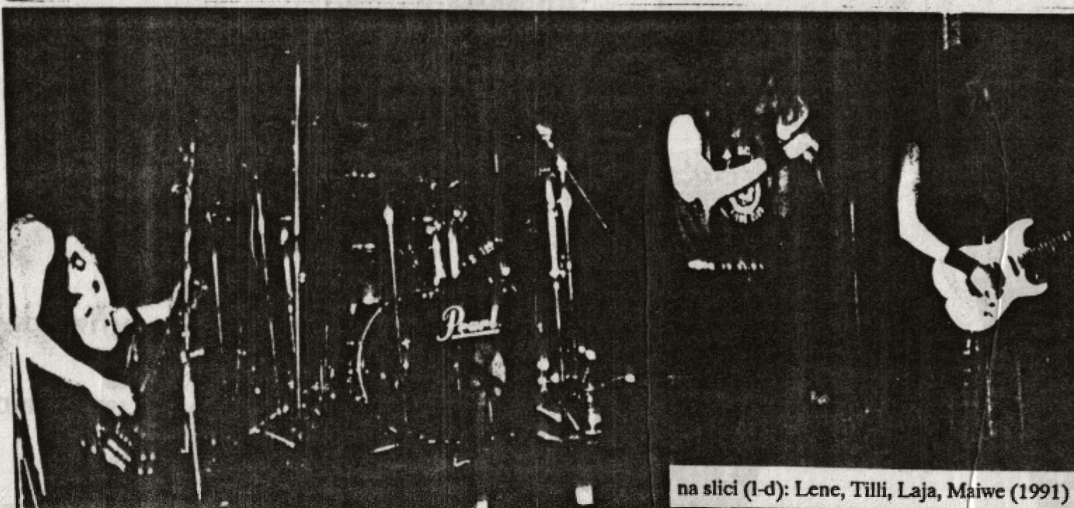
10.Šta misliš o "CRASS bendovima"?
- Da, to je sasvim u redu, ali ja lično volim potpuno drugačije stvari. Nešto kao Danzig, Cramps, Motorhead...

11.Opiši u par reči rodni grad Tornio !
- Tornio se nalazi na severu Finske, na morskoj obali blizu Švedske granice. Tornio je mali grad, ja sam u njemu rođen, a sada tamo žive moji roditelji. Pre izvesnog vremena svi članovi TK preselili su se u Oulu. Oulu je veći grad, pruža više zabave, a ima i dosta dobrih bendova...

12.Planovi?
- Trebalo bi uskoro nešto da snimimo - EP, LP, CD - ko zna Biće tu nekih novih stvari, kao i nekih starijih sa "Unkind" EP-a... Naravno, u planu su i koncerti...

etc with LOVE Till.

na slici (l-d): Lene, Tilli, Laja, Maiwe (1991)

adresa: TERVEET KADET,
AIJALA ULMANEN,
KALLIOTIE 16 As 2,
90500 OULU, FINLAND.

Terveet Kādet

Get Sweaty
So shocking-little children call the pope/ meanwhile-the apes are just getting up / get sweaty, get angry.

Land Of Hope
So good, so nice/ everybody smiles /maybe you like it.

Satan Saves
One by one we must die/ no heaven no Jesus Christ/ it's time to say goodbye/ ship of fools are you ready to go?/ Satan saves Satan fools you.

Try To Ingratiate
Nice boy meets nice girl/ and tries to ingratiate/ smile smile smile smile.

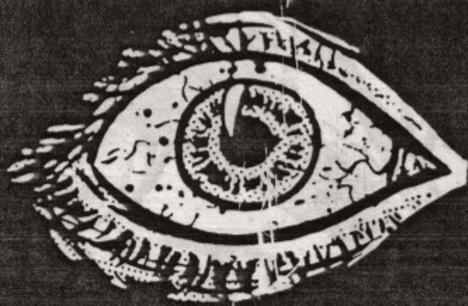
Utilization
I'm your eyes and see the fear/ I'm your ears and see the death/ kisses and roses, kisses and rosses.

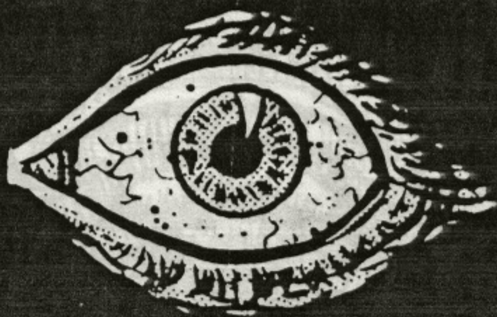

DISKOGRAFIJA TERVEET KADET :
*1) ROCK LAAHAUSTA LASTAAN (IKBALS - 003) 1980, 7"
*2) II (IKBALS - 004) 1981, 7"
3) AARETON JOULU (POKO KADET) 1982, 7" EP
4) HALLOWEEN (PROPAGANDA PRO - 012) 1983, LP
*5) BLACK GOD (ROCK-O-RAMA RRR 36) 1984, LP
6) THE HORSE (BARABBAS BRS - 006) 1985, LP
7) OMA KOLONI (IKBALS - 012) 1988, 7" EP
8) ANNO DOMINI (IKBALS - 013) 1989, 7" EP
9) LIVE KEMI (RAT - 003) 1990, 7" EP
10) UNKIND (RAT - 004) 1990, 7" EP
* IZAŠLO I U BRAZILU I NEMAČKOJ

NEKE KOMPILACIJE:
1) KADET SUOJELEE (P. TUONATO PTEP - 004) 1983 (DVA PRVA EP-A)
2) YALTA HI-LIFE (BARABBAS, COMP. LP) 1984
3) SO MUCH FUN (SPLIT LP WITH KAAOS) 1984 (WEIRD SYSTEM WS - 008)
4) MESSAGE (PROPAGANDA) 1991, EP (A STRANA "BLACK GOD"-A)
5) PROPAGANDA (BLACK GOD, HALLOWEEN I NEKE PESME SA UNKIND) 1991, LP

ANNO DOMINI

FROM GUTS AND BONES TO A NEW LIFE

© ÄIJÄLÄ-90

1

...MOJIM STARIM NOGAMA NE PRIJAJU
OVE STEPENICE ...PUF, PUF !!!

...OPET NANOVO... PREMORENA
SAM OD OVOGA !!!

MAC, MAC !!! DOĐI MAMICI...
TI SI TAKO SLATKA MALA MACA,
LENO

...PUF, PUF !!! PONOVO DUG I NAPORAN
DAN, PUF, PUF !!! PA, IDEMO NA POSAO !!!

2

... SVA OVA TELA SU ZA MENE

... I ZA MOJ NOVI ŽIVOT !!!

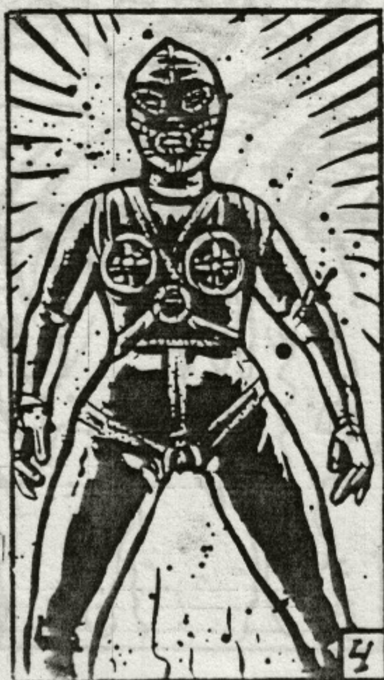

...PUF, PUF !!! PA, IZGLEDA DA SAM SPREMNA ... JEDVA ČEKAM !

...DESET GODINA KASNIJE !!!

DISORDER

Prisustvovali smo mnogim raspravama na temu koji je prvi HC bend. Spominjalo se mnogo bendova, ali niko nije preskočio Disorder. Dakle, imate čast da pročitate svež intervju sa jednima od prvih, ako ne i prvima...

1. Šta se dešavalo sa Disorder u poslednje vreme, da li ste objavili neki novi materijal i pod čijom etiketom?

- Taf: Prošle godine /od aprila '91/ Disorder je imao koncerte u Japanu, Poljskoj, Holandiji, Belgiji, Nemačkoj, Švedskoj i Danskoj. Snimili smo novi album zajedno sa Mushroom Attack i na njemu se nalazi 31 pesma. 7" EP pod nazivom "More Noise EP" je skoro objavljen od strane Filthy Fucking Punx Records /4611 1/2 152 nd st. Lawndale, Calif. U.S.A./, međutim pokazalo se da je reč o prevari. Pete iz Filthy Fucking Punx Records nije nam poslao ni jednu jedinu ploču, iako nam je obećao 250 od 1000 štampanih, i 150 crvenovinilnih od 500 štampanih. Nikada nismo dobili te ploče, čak mi Pete nije poslao ni pismo već četiri meseca.

2. Ko sada čini postavu benda, šta se desilo sa vašim bivšim bubnjarom Virusom, i da li je on svirao na vašem prvom albumu "Under the Scalple Blade"?

- Taf: Postava je sledeća: Rudy-vokal, Taf-bas, vokal, Steve-gitara, Stian-gitara i Tor-bubnjevi. Virus je napustio bend '84 da bi se priključio Amebix-u i od tada ga nisam video. On nije svirao na albumu "Under the Scalple Blade".

3. Da li je tačno da ste svoj najveći koncert imali januara '88. godine u Zagrebu?

- Taf: To je bio veoma veliki koncert, nisam siguran da li smo ikada imali veći, osim '84. godine kada smo svirali na Stonehenge Free Festivalu u Engleskoj pred 50000 ljudi.

4. Na tom koncertu u Zagrebu svirali ste "Die, Die My Darling". Zbog čega ste izabrali pesmu Misfits-a, s' obzirom da su Misfits i Disorder dva potpuno različita benda?

- Taf: Mi nikad nismo svirali pesme Misfits-a, ja čak nikada nisam ni čuo tu pesmu "Die Die Darling". Idi i operi uši puternom kiselinom!!!

5. Čuli smo da si oženjen Norvežankom. Kako se to desilo s' obzirom da si napisao pesmu "Marriage Story" koja ismeva bračnu zajednicu?

- Taf: Venčali smo se u Engleskoj, i to iz razloga što je mnogo lakše živeti u stranoj zemlji ako si oženjen državljankom te zemlje i obrnuto. FUCK THE SYSTEM !!!

6. Da li je neko od članova Disorder vegetrijanac/ vegan, da li konzumirate droge/ alkohol?

- Taf: Ja sam vegeterijanac i ne jedem meso još od '83. godine. Steve i Rudy su bili vegeterijanci ranije, ali više nisu. Meni je muka od akohola, ali volim da pušim marihuanu.

7. Da li je neko u grupi religiozan, i ko je napisao reči pesme "Dope not Pope"?

- Taf: Reči pesme "Dope not Pope" smo napisali Rudy i ja '87. godine, a ona je u originalu bila napisana za bend T.H.C. . Niko od nas nije religiozan, ali Rudy je Belgijanac, i on je žrtva katoličke državne indoktrinacije. Trudimo se da ga reprogramiramo.

8. Da li često ideš u Bristol? Da li plaćaš poll tax?

- Taf: Ne, ne idem često u Bristol, i ne plaćam poll tax.

9. Da li se baviš još nekim poslovima, ili se može živeti od muzike? Koliko imaš godina, i da li imaš decu?

- Taf: Bavim se ilegalnim poslovima, jer je od muzike nemoguće živeti. Imam 31 godinu, i ne znam da li imam dece.

10. Da li još uvek imaš problema sa policjom?

- Taf: Policija je bila u mom stanu pre pet dana zato što sam slušao Sepulturu tako glasno da su radnici iz zgrade pozvali policiju.

11. Da li voliš životinje, i da li držite neke životinje u squat-u?

- Taf: Mislim da životinje treba da žive u divljini, i mislim da ih treba poštovati. Veoma je okrutno i neprirodno držati životinje u gradu.

12. "Complete Disorder" je prva HC ploča ikada snimljena. Kako danas gledaš na HC pokret i šta misliš o njemu s'obzirom da se on danas pretvorio u veliki biznis u Americi?

- Taf: Postoje dve različite HC scene. Jedna je komercijalna i vode je biznismeni ne bi li zaradili što više para. To je sranje. Druga HC scena je zapravo alternativni protestni pokret koji se protivi kapitalizmu. Cilj je da se naša poruka proširi širom sveta, i da se podrže ljudi u borbi protiv sistema. Takođe cilj je i zabaviti se, stvoriti sopstveni posao i sopstvenu razonodu. Mi ne sedimo skrštenih ruku zato što niko neće da nam da posao-stvaramo sopstvenu zabavu van sistema.

13. Čime se sada bave članovi Chaos UK i Chaotic Disord? Da li još uvek kontaktiraš sa njima?

- Taf: Oni su moji veoma dobri prijatelji ali se ne srećemo često što je sramota. Chaotic Disord imaju studio pod imenom S&M Studio u Bristolu, i bave se produciranjem HC ploča.

14. "Anarchy is our dream. Don't wake us up!" Ta vaša parola nas podseća na Crass. Šta misliš o njima i dali ste još uvek u kontaktu ?

- Taf: Crass mnogo pričaju i propovedaju drugim ljudima, ali ne pokušavaju da žive van sistema. Mislim da su postali kapitalisti, doštampali su sve ploče ali nisu zadržali cenu na omotu /pay no more than/. Mislim da su iskoristili naš Punk pokret da se probiju kroz andergraund i promovišu svoje produkte predstavljajući Punk produkt na HC tržištu, koji sada prodaju u svakoj komercijalnoj prodavnici ploča. Crass su štampali laži o Riot City Records, Chaos U.K., Disorder i Vice Squad u knjizi "A Series Of Shock Slogans". Rekao sam im '84/'85 god da to što štampaju nije istina, ali to se i dan danas štampa što pokazuje da oni besramno štampaju neistinite informacije i laži o drugim ljudima u Punk pokretu i samim tim prave veliku podelu u Punk pokretu. Trebali ste da čujete grupu Special Duties Iz Aldreshota u Engleskoj /'82-'85/, jer su oni imali neke interesnatne tekstove o Crass-u kao na primer "Bullshit Crass" i "Fight Crass not Punk". Mislim da je moguće da su Crass pritajeni fašisti koji pokušavaju da razdvoje Punk pokret. U Engleskoj su Britanski nacionalisti prilično jaki, i jedini ljudi koji im se zaista suprotstavljaju su Punk-eri, dakle podela Punk-era bi mogla biti taktika fašističkog desnog krila. 1983, godine Virus je ukrao bas gitaru grupi Crass /oni su imali tri/. Pozvali su policiju i on je uhapšen. Koja to vrsta anarhista zove policiju? (Ove tvrdnje su najobičnije gluposti u koje niti želim niti mogu da poverujem, i proističu čini mi se, iz čiste zavisti i zlonamernosti - Andrea S.W.)

A+☮=☺

adresa: DISORDER
BLITZ BOKKAFE /for Taf/
PILESTREDET 30 C
0164 OSLO 1
NORWAY

15. Šta misliš o fanzinima, da li ih podržavaš i da li kontaktiraš sa nekim autorima fanzina iz Jugoslavije?

- Taf: Mislim da su fanzini dobri zato što objavljuju necenzurisane informacije , ali takođe ne verujem svemu što pročitam u fanzinima baš kao i u novinama. Takođe ne verujem svim stvarima koje pišu u Crass-knjigama. Kontaktirao sam sa BZZZIP fanzinom iz Slovenije i GLANS WITH PENISSIS iz Hrvatske.

16. Da li ima nacista u Oslu i da li vam prave probleme? Takođe nas zanima da li postoji National Front u Bristolu, i šta misliš o postojanju takvih organizacija?

- Taf: Postoje nacisti u Oslu-mislim da je tu reč o zarazi koje se sve više širi. Oni su napadali Squat House Blitz pre koncerata i takođe prouzrokovali probleme i nerede u gradu. Postoji i National Front ili British Movement kako sami sebe zovu ovih dana, u Bristolu, ali nema ih puno.

17. Da li znaš nešto o Jugoslaviji, i da li si čuo za neki punk/ HC bend iz Jugoslavije?

- Taf: Disorder je bio u Jugoslaviji '88. godine, a od vaših punk/HC bendova slušao sam jedino grupu Proces iz Subotice. Kod vas se sada vodi rat, zar ne?

18. Šta znaš o ratu na našem području? Da li veruješ medijima i da li se plašiš da dođeš da sviraš u Beogradu za vreme rata?

- Taf: Verujem da mora biti strašno živeti u Šibeniku sa svim tim vazdušnim napadima. Verujem samo onome što čujem od civila, a nikad usranoj medijskoj propagandi. Dopisavao sam se sa urednikom fanzina GLANS WITH PENISSIS iz Šibenika i on mi je rekao da nije baš zabavno biti tamo. Da, plašim se da dođem u Beograd dok traje rat, i mislim da jugoslovenska omladina mora da uradi nešto da bi zaustavila rat ako želi da vidi koncert svog omiljenog benda.

19. Kad i gde ćete imati sledeći koncert, i koji su vam planovi po pitanju izdanja?

- Taf: U aprilu sviramo u Poljskoj. Kao što sam već spomenuo, uskoro ćemo izdati split LP sa Holansdskim bendom Mushroom Attack. Taj LP će biti objavljen pod etiketom Disorder records, a za distribuciju će kao i uvek do sada biti zadužen Revolver iz Engleske.

Tekstovi pesama:

Dope not pope

Hang the pope hang him on a rope steal his money and/ buy some dope, boil him up and make some soap,/ and we can all have new hope, a christmas/ gift pope on a rope, yeah do it today.

Life

Life's a bore but you have to live it/ haven't got much but you've got to give it/ life's a lung and you've got to give it/ life's a lung and you're the cancer/ lots of questions never an answer/ life, life, life, life

Gods are born in the USA

They play hardcore - so they say/ if they sell out still let us pray/ 'cos gods are born in the U.S. of A./ to save the world its "pay us not them"/ the scne is run by businessmen/ to save the world pay us not them/ feed hardcore businessmen

Marriage story

This is a strory about someone i used to know/ Not so very long ago/ he couldn't stand his way of life/ got a job and found a wfe/ had a wedding in a church/ bought a house quite close to work/ what a wanker/ what a fucking wanker/ he was happy with his wife/ but is she happy with her life?/ she stays at home/ he goes to work/ she's married to a drynken jerk/ who's working just to buy a house/ for her to slean/ when he is out/ possesions and security/ are what they have/ but are they free?/ are they really free?/ are they really free?

Blitz Info

Autonomni i nezavisni pokert otpora u svetu je veoma važan kao najmoćnije oružje protiv jačanja kapitalističke moći u Evropskoj zajednici, Međunarodnom monetarnom fondu, i Svetskoj banci. Iz dana u dan, represija prema pokretu otpora, u svetu postaje jača. Tako je u Evropi na primer u poslednje dve godine vlast iselila puno squatova: u Berlinu, Groningenu, Kopenhagenu, Oslu. Kapitalistička moć pokušava da slomi otpor na svim nivoima. Sve teže postaje i u Južnoj i Centralnoj Americi. Amerika je pokazala i pokazuje svoju želju za totalnom kontrolom sveta i svetske nafte ratom na srednjem istoku. Pokazala je i svoju želju za kontrolom Latinske Amerike invazijom na Panamu 1989. godine. Njen cilj je i to da se domogne srednjeg istoka, Afrike, i Centralne i Južne Amerike. Mi pravimo informativna pisma i stupamo u kontakt sa ljudima širom sveta zato što smatramo da je veoma važno razmenjivati informacije i uzajamne podrške i na taj način saznati nešto više o međunarodnoj borbi drugih. Naša informativna pisma vas obaveštavaju o najsvežijim akcijama, demonstracijama i drugim važnim događajima u Norveškoj.

Prvog maja 1981. godine okupirali smo i prisvojili zgradu od koje smo stvorili omladinsku kuću nazvanu Blitz. Naša istorija je dugačka i prilično konfuzna, ali trudićemo se da je ukratko sumiramo.

Nakon niza nereda i pobuna u Evropi kasnih sedamdesetih i ranih osamdesetih mnogo mladih ljudi u Oslu /Norveška/ počelo je da protestuje. Narkomani, beskućnici, pankeri, frikovi, nezaposleni, kao i politički aktivisti pridružili su se uličnim tučama i ostalim vidovima protesta tako da 1981 godine nekoliko stotina ljudi zauzima veliku praznu kuću u Oslu i proglašava je kućom mladih. Želeli smo samo sa vodimo ovu kuću s'obzirom da nije postojao ni jedan vid omladinskih klubova vođenih po sistemu samouprave. Posle velike medijske pažnje i mnogih prepiranja godinu dana kasnije dobili smo pravo na sledeću kuću. Od tada su se dogodile mnoge stvari među kojima najznačajnije mesto zauzima činjenica da smo postali mnogo više politički umešani kako u domaće, tako i u internacionalane afere organizovanjem demonstracija, protesta i dobrotvornih koncerata. Zalažemo se za sledeće ciljeve: anti-rasizam, stambene probleme i zauzimanje objekata /koje je u Norveškoj ilegalno/, nezaposlenost, slodarnost sa manjinama, anti-nato, solidarnost sa Nikaragvom, El Salvadorom i Palestinom, bojkotujemo Južnu Afriku /Norveška izvozi 1/3 nafte koju Južna Afrika godišnje kupuje/, pro-abortus i prava žena, solidarnost sa izbeglicama iz trećeg sveta u Norveškoj i za još mnogo, mnogo toga. Naše metode nisu uvek tradicionalne i specijalno mirotvorne, i nije preterano ako kažemo da bi vlasti bile veoma zadovoljne kada bi nas se mogle tiho i brzo otarasiti. Pre tri godine smo izgubili sve fondove kao i sporazum o zakupu, pa time naša večita borba protiv demoliranja postaje još značajnija. Borili smo se na sve načine organizujući velike demonstracije u kojima je učestvovalo oko 5000 ljudi što je za Oslo veoma veliki broj. Pisali smo i peticije i imali veliku podršku drugih političkih organizacija, zanatskih udruženja, radikala, umetnika. Pošto su pored podrške potrebne i finansije od leta 1988. godine vodili smo neko vreme i kuću "Solely" dobrovoljnim radom i dobrotvornim koncertima. Naša

omladinska kuća je potpuno okružena barikadama od policijskih napada i kojima smo jasno dali do zananja da ćemo se boriti za našu kuću ukoliko budu pokušali da nam je oduzmu. Do sada se nisu usudili. Naravno Blitz je imao puno problema i mnogi ljudi misle da bi trebao biti ispražnjen i srušen. Take su mnogi bili šokirani zbog konfrontacija sa policijom na demonstracijama i za to krive Blitz. Oko 30-40 ljudi radi u Blitzu svaki dan. Iako je to mala kuće bavimo se gomilom stvari. U podrumu se nalaze prostorije za vežbanje i studio. Na prvom spratu je vegeterijanski kafe koji je otvoren šest dana u nedelji i u kom je hrana definitivno najjeftinija u gradu. U tom kafeu se održavaju i koncerti /posedujemo sopstveni razglas/, zatim izložbe, debate, susreti. Na prvom spratu se takođe nalazi knjižara u kojoj prodajemo ploče i kasete. Imamo preko 1000 različitih naslova, uglavnom punk i hc, ali i etničku muziku /cena ploča je oko 10 dolara što je u Norveškoj veoma jeftino/. U knjižari se mogu kupiti i bedževi, nalepnice, magazini, knjige i T-shirts-i o svim mogućim temama/ pretežno anarhističkim i anti rasističkim/. Inače i kafe i knjižara rade na non profit bazi. Imamo i foto laboratoriju u kojoj sami izrađujemo fotografije. Prvi sprat pored ovih stvari čini i kancerlarija u kojoj pravimo naše novine "Smorsura". One izlaze 3-4 puta godišnje, a tiraž je 20000 primeraka. Na drugom spratu se nalazi kancelarija Barnemarkt-a / dečija snaga/ u kojoj deluju i rade grupe dece malađe od 18 godina. One se bore za dečija prava. Ostatak drugog sprata sadrži muzički centar koji vode žene uglavnom za žene /mada je otvoreno i za muškarce/ i tamo se daju časovi pevanja, gitare, klavira, saksofona, bubnjeva. Takođe se organizuje i Jam sešni i svirke s'vremena na vreme. I na trećem spratu nalazi se Radio Rakel koji se može nazvati ženskim radiom s'ozir da namjmanje 2/3 zaposlenih čine žene. Akcenat je stavljen na muziku i politička i kulturna zbivanja i izdanja. Muzika je vema bitan deo kuće. Organizujemo koncerte jednom nedeljno, i za ovih deset godina kod nas je sviralo više od 400 grupa. Ulaz na koncerte je oko 5 dolara i nema starosnih ograničenja. Samo na koncertima prodajemo pivo /ilegalno, naravno/, dok je upotreba ili prodaja droge strogo zabranjena, i ljudi koji to pokušavaju bivaju smesta izbačeni.

U poslednje vreme jačanje rasizma u Norveškoj nam je uveliko otežalo rad pa je zbog toga to jedna od stvari protiv kojih se najviše borimo. Pre tri godine pripadnici jedne desno orjentisane partije podmetnuli su požar za vreme koncerta kada se unutra nalazilo preko 200 ljudi. Uspeli smo da ugasimo vatru. Proleća 1990. neki nacisti su takođe za vreme koncerta ubacili kantu sa CS gasom, ali smo i to preživeli. Jednom prilikom su nacisti /koje smo 4 dana pre toga izbacili iz našeg komšiluka/ podmetnuli požar u jednoj od naših kuća u kojima živimo u grupama od po 10-20 i koje su iznajmljene. Uspeli smo relativno nepovređeni da pobegnemo /većina iskakanjem kroz prozor/, a jedan mladić iz Nemačke koji nam je bio u poseti skočio je sa trećeg sprata pri čemu se ozbiljno ozledio. Kuća je bila totalno demolirana. Takvih primera je mnogo što potvrđuje činjenicu da je definitivno postalo sve teže biti anti-rasista.

Nadamo se da vam je sada bar malo jasnije šta je to Blitz...

Informativna grupa Blitz Squat House

Adresa: Blitz bokkafe
Pilestredet 30 c0164
Oslo 1
Norway

Imperium of Jazz

Imperium Of Jazz je grupa koja iza sebe ima ogroman vremenski period rada, pa ipak o njoj se veoma malo zna ili se ne zna gotovo ništa. Razlog tome je njihova neverovatna zatvorenost iza koje se krije ogromna energija, najrazličitije eksperimentisanje i iznad svega dobra zabava. Imperium Of Jazz je splet čudnih okolnosti i joščudnijih ljudi što svakako utiče na njihov celokupan imidž. U poslednje vreme su malo isplivali iz anonimnosti i uskih krugova njihovih malobrojnih poklonika i to najviše zahvaljujući televiziji, posebno ns-plusu koji je ustupio prostor ovom nesvakidašnjem bendu. Verujemo da će mnogima od vas biti zanimljiv ovaj opširan intervju urađen posle njhovog dvočasovnog nastupa 13. II 1992. u SKC-u, u Beogradu, i da ćete ih zahvaljujući njemu bolje upoznati i nadamo se zavoleti...

1. Za početak uobičajeno, ali neophodno pitanje. Recite nam nešto o grupi Imperium of Jazz, kada i kako je nastala, i ko čini postavu?

- Andrla: Grupa postoji između deset i petnaest godina, teško mi je da tačno i precizno kažem. Ne postoji neki datum. Možda bi se početkom mogao smatrati naš prvi koncert koji smo održali u gornjoj sali SKC-a pre ne znam ni ja koliko godina. Tada smo svirali u mnogo većem sastavu nego danas. U početku smo svirali punk sa narodnim aranžmanima, a grupa je u stvari proistekla iz jedne druge grupe koja se zvala Vojvođanski Blues Band. On je nastao krajem šezdesetih godina, međutim raspao se iz čisto političkih razloga. Onda sam ja napravio Imperium Of Jazz koji je u početku zaista imao nekih jazz-erskih pretenzija jer su u to vreme u grupi svirali jazz-eri. Ali, u jednom momentu mi je cela garnitura muzičara otišla u vojsku, tako da sam morao da uzmem ono što je bilo na tržištu, a to su bili punkeri iz Pekinške Patke. Tako je Imperium of Jazz dobio ovaj punkerski prizvuk koji traje do dan danas. Kasnije smo uvek kombinovali ljude sa jazz i punk scene, tako da su nastajale interesantne fuzije. Nismo imali baš mnogo prilika za koncerte u Novom Sadu, a i kad smo imali to su uglavnom bile ilegalne svirke. Neki poznati bendovi, se danas hvale time što su bili zabranjivani, a nama ne samo što su koncerti bili zabranjivani, već gde god da smo svirali na tom mestu više nije bilo koncerata. Tako smo redom zatvarali sve moguće koncertne prostore u gradu, što naravno nismo želeli. Jednostavno, to je bila neka tužna sudbina. U zadnje vreme smo dobili malo više prostora na TV u NS plusu, kao i na ostalim stanicama. To nam je proširilo publicitet, tako da smo u Novom Sadu veoma popularan bend. Ipak, imamo ograničenu publiku od 150 do 300 ljudi. Toliko uspevamo da napu-nimo bez neke velike reklame koja se uglavnom svede na pet-šest plakata istaknutih na mesta gde se ljudi skupljaju. Postava je Bale-gitara /ex Pekinška patka/, Tukša-bas, Robert -bubanj /ex Obojeni Program/ i ja pevam.

2. S' obzirom da su vam koncerti bili zabranjivani, da li ste imali radio emitovanja?

- Andrla: Imali smo dve pesme koje su u Beogradu postale hitovi. Jedna se zove "Koliko te volim", a druga "Japanska pesma". "Japanska je na top listi bila druga ili treća, a "Koliko te volim" je dospela do četvrtog mesta.

3. Da li ste za sve ove godine izdali neki materijal?

- Andrla: Ne, još uvek ništa nije izdato pošto nikada nismo snimili tehnički dobar materijal. Sutra imamo termin u studiju Matrix gde ćemo snimiti još dve stvari ako uspem s'ovim glasom nešto da uradim. Ja ću se pobrinuti da se materijal uskoro pojavi na nekoj vrsti tržišta.

4. Da li planirate ploču?

- Andrla: Planiramo ploču. Ima tu sad već raznih ponuda, među-tim ja insistiram na tome da idemo nekim svojim putem kojim smo od početka krenuli. Teško da će razne ponude biti prihvaćene. Zapravo još nismo imali neku stvarno ozbiljnu ponudu. Ja sam trebao nekoliko puta da idem u studio, čak se i PGP RTB interesovao, međutim zbog nekih drugih muzičara koji su imali prednost, uvek sam u zadnjem momentu morao da oslobodim studio. Jednom smo i u Novom Sadu trebali da pravimo materijal za LP, ali smo se baš kada smo dobili tu ponudu nesrećno raspali. Nismo bili dovoljno zreli za tako nešto. A možda je postojal mogućnost manipulacije, pa je još i bolje što smo se tad raspali. U stvari ne znam.

5. Čuli smo da ste jako priznati u pogledu slikarstva. Da li je to tačno?

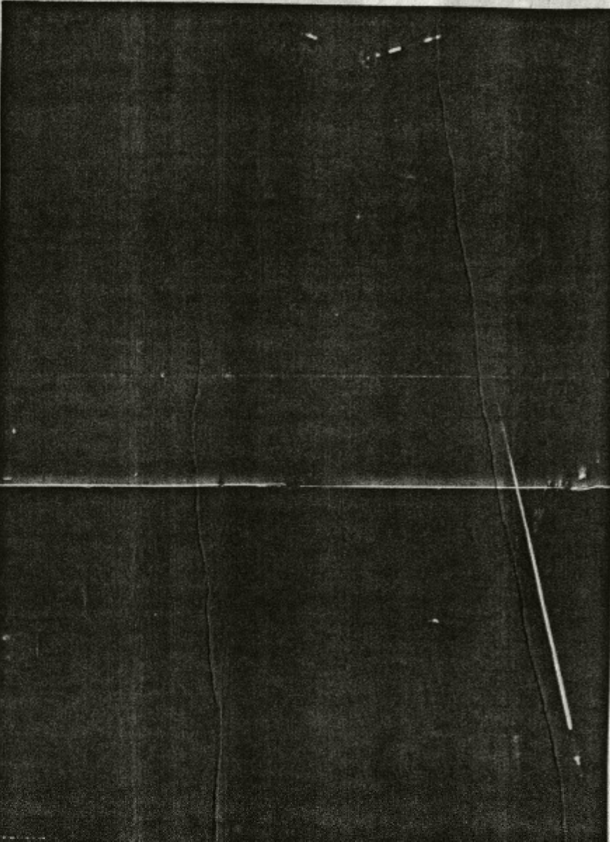
- Andrla: Da, ja živim u Beču praktično već dvadeset godina, s'tim što dosta često dolazim, i tada obično napravimo neku svirku kao ovo danas. Tamo se bavim slikarstvom i intenzivno učestvu-jem u rock sceni zato što sam član jednog kluba koji ogranizuje koncerte.

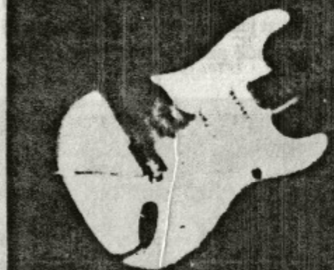
6. Vi živite od slikanja?

- Andrla: Da je živim od slikanja. Uglavnom od slikanja i nekih poslova koje uzgred uspem da uradim.

7. Čudno je da ste mnogo afirmisaniji u Austriji nego kod nas. Tamo ste zapravo kultna ličnost, a u Jugoslaviji ljudi praktično i ne znaju ko ste?

- Andrla: Pa, u Austriji postoji jedna likovna scena koja ovde nedostaje. Ovde se ne zna ko je dobar slikar. Tamo međutim postoji jedna kolko tolko neki kriterijum i s' vremena na vreme uspem da se doakažem u tom miljeu sa nekim eksperimentima. Ovde mi se čini potpuno izlišnim da se upetljavam u jedan konglomerat ljudi koji onako uglavnom pokušavaju da zarade pare na tom tržištu slika. Počeli su čak užasno da kičerišu.

8. Spomenili ste da učestvujete u organizaciji koncerata u Beču. Zapravo vi ste organizovali koncerte KBO!, Motus Via Est i drugim grupama koje su svirale tamo?

- Andrla: Da, to su bile veoma retke prilike kada sam nešto uspeo da uradim za Jugoslovenske bendove. Ja sam tamo odneo kasetu i dao je jednom drugaru koji organizuje te koncerte. Ta organizacija se zove Dead Mountains i uglavnom gaje tu vrstu muzike. Ranije su radili koncerte u Areni, a sada su u klubu koji se zove Flex. Imaju veliki program, i kolko sam ja vido, program nastupa im je sada organizovan već do negde sredine leta '92. To su sada kolko tolko poznati bendovi, iako naravno nije reč o komercijalnoj već alternativnoj sceni.

9. Jedan ste od ljudi koji su učestvovali u stvaranju Squat-a i kluba Arena?

- Andrla: Pa, arena je bila napuštena klanica. To je izgledalo stravično. Mi smo uspeli kolko tolko da izadaptiramo taj prostor, i onda je počelo sa koncertima. Koncerti su oduvek privlačili najviše publike, i u početku smo se uglavnom izdržavali od bifea, prodaje sendviča i nekih dotacija. U međuvremenu to se razvilo u jedno dosta bitno mesto. Teško bi mi bilo da nabrojim ko je sve nastupao od poznatih bendova i onih manje poznatih koji su kasnije postali veliki. Svirali su i neki koji su se kasnije ugasili, ali su u to vreme bili veoma značajni...

10. Bale je svirao sa Pekinškom Patkom, a Robert sa Obojenim Programom. Gde je svirao Tukša pre Imperium of Jazz?

- Andrla: Tukša je svirao... ne znam gde je svirao /ha, ha, ha/ On je imao neke svoje bendove, ali već dosta dugo svira u Imperijumu. On dosta čini, organizuje koncerte, i u poslednje vreme radi na televiziji, pravi spotove.

11. Tukša, gde si svirao pre Imperijuma?

- Tukša: Ne znam, ne mogu da se setim ni jednog poznatijeg benda.

12. Ti si dakle zadužen za organizaciju i medije?

- Tukša: Da, pravim spotove. Ne samo za Imperium of Jazz, pravim spotove svim dobrim Novosadskim bendovima.

13. A Beogradskim?

Tukša: Ne, nisam imao prilike. Radio bih bend iz Beograda ako mi se dopadne. Radim svima koji mi se sviđaju. Nije reč o određenoj vrsti muzike, važno je da mi se dopada.

14. Kako bendovi mogu da ti se obrate?

- Tukša: Neka mi pošalju snimke na adresu: Ivičić Goran, Maksima Gorkog 36, 21000 Novi Sad.

15. Da li slušate punk/hc?

- Andrla: pa, dosta sam toga čuo, i gledo sam mnogo bendova uživo i sve mi je to onako blisko. Međutim to se sada razgranalo u razne smerove tako da je teško pratiti tako ogromnu količinu snimljenog materijala. Ipak najviše me u životu šokiralo kada sam našao jedan jako debeo album od 200-300 strana u divnom koloru koji je u stvari bio katalog za naručivanje ploča nemačkih duvača i pleh orkestara. Strašno me šokiralo kad sam vido kolko toga ima na tržištu. Tako sam došo do zaključka da je rock muzika u stvari jedno ostrvo izgubljenih ljudi koji pokušavaju nešto da urade, a nikada neće uspeti da imaju uticaja na muzičku scenu koja je u stvari katastrofalna. Mislim na ono što se u svetu svira.

16. Šta ti Bale kao provereni punk-er misliš o onome što si nekada radio, o punk-u uopšte?

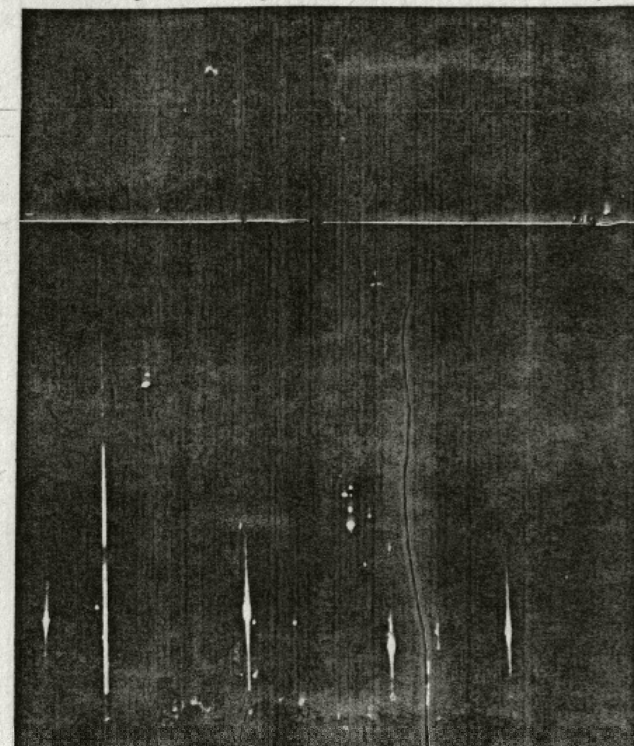
- Bale: Sve najbolje mislim o tome što sam nekada radio. U stvari, punk je esencija R'N'R-a. To je ono najbolje i meni je jako drago što to još uvek postoji. Mada nije naravno ni blizu onako aktuelno kao što je to nekad bilo, ali recimo na Limanu, tamo gde ja živim, postoji bar trideset punk grupa koje rade veoma ozbiljno. To uopšte nije neko zajebavanje, da izađu pa drljaju, kao što su jedno vreme neki muzičari radili pa je počela sprdnja sa punkom. Ja stvarno mislim da je punk esencija R'N'R-a, i da je dobro što još uvek postoji.

17. Šta misliš o HC-u kao nekoj podvrsti punk-a?

- Bale: Pa, ja nikad ozbiljno nisam slušao HC. Sve važne grupe za HC sam čuo u prolazu. Muzički između punk-a, HC-a i recimo speed metala, ne trash i death i šta ti ja znam, u stvari i nema neke razlike. Znači pitanje je senzibiliteta i količine bezobrazluka. Ja u stvari i ne znam da napravim neku razliku između Hc-a i punk-a. Ne znam, možda je HC kao brži, ali mislim da se ni u punk-u ni u HC-u apsolutno ništa novo i ništa značajno muzički ne dešava. Najvažniji u svemu tome je stav.

18. Kako biste onda definisali muziku koju vi svirate?

- Andrla: Pa, meni se čini da je reč o dosta savremenom trendu nekog post punk-a i post avangarde. pošto se ja bavim i tim likovnim stvarima ranije sam učestvovao i sa nekim performansima ovde u SKC-u, tako da je to neka kombinacija svih mogućih iskustava. Iako su muzičari tipični rock-eri, ja se trudim da razbijem tu rock-ersku situaciju u bendu. Čak ne bi ni želeo da to bude neki rock bend, iako vidim mnoge prednosti toga da se bude rock muzičar. Onako, ljudi te sreću na ulici i govore-gledali smo, slušali smo, dobro je ... To su ljudi koje sam onako površno poznavao i koji su se ranije iščuđavali nekim mojim ekscesima. Međutim kada to jednom vide na televiziji onda sve to postane drugačije...

Neću u vojsku

Neću u vojsku/ da idem ja/ boli me kurac/ za Tuđmana/ a isto tako za Slobodana/ Neću u vojsku/ da poginem ja!

19. Kad smo već kod muzičkih kretanja, kako vam se čini Novosadska scena. Koji vam se bendovi dopadaju?

- Bale: Mislim da je momentalno najjača grupa u Novom Sadu Atheist Rap. Sa njima treba da počnem snimanje /Bale inače radi kao snimatelj u Novosadskom studiu Matrix-op SW/ za jedno mesec, dva i da uradimo neki materijal. Od punk grupa tu je pre svega Vrisak Generacije koji postoji već duže vreme.

20. Ako se ne varamo ti si svirao sa njima?

- Bale: Da, sviro sam sa Vriskom. Posle njih dolaze Generacija Bez Budućnosti, mada to već i nije baš punk, ali mislim da je neki fazon koji rade jako dobar. Uostalom oni su s' Limana, što je razlog više da ih podržavam.

21. Kolike su mogućnosti za sviranje mladim Novosadskim bendovima?

- Andrla: U Novom Sadu ima jako mnogo mladih bendova, ali mogućnosti su veoma ograničene. Međutim, ja mislim da je sada još najbolja situacija do sada. Ima 2-3 mesta gde se svira, Studio 24 koji je ranije bio dosta zatvoren ali se u poslednje vreme tamo održava puno koncerata. To je jedan dosta dobar prostor iako nije baš odgovarajući za tu vrstu muzike koju mladi sada sviraju. Mislim na punk i HC, što je trenutno Novosadska muzika.
- Bale: Novi Sad je do skora bio prilično zatvoren za bendove sa strane, ali sada če se stvari promeniti utoliko što će ponovo proraditi Beogradska kapija. To je jedan odličan klub i tamo bi trebalo da bude stalno ozvučenje i stalno svetlo. Mislim da će tada bendovi sa strane moći češće da dolaze. Bendovi se mogu javiti na telefon 021/51-788, i neka traže Bobu. To je telefon Rif Foruma, a Rif Forum je jedna od naznačajnijih stvari koje su se desile u Novom Sadu. Reč je o osnivanju udruženja muzičara. Sad, ima tu naravno i nekih sranja...

22. Čuli smo mnoge pritužbe na račun Rif Foruma?

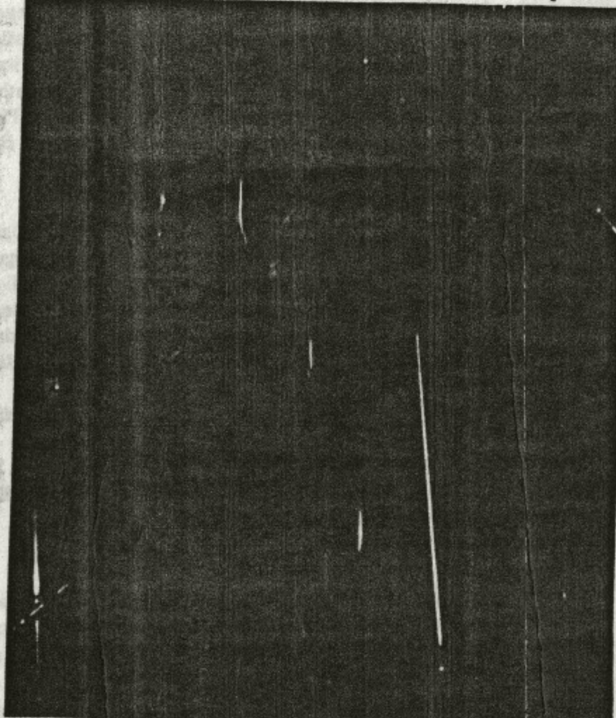
- Bale: Naravno da se ljudi žale, i to nije ništa novo. Jebiga, žale se zato što se ne može raditi na lepe oči i bez para. Verujem u neke stvari koje ljudi tamo rade, i mislim da će uspeti u tome. Što se tiče problema, to je obična smejurija jebiga. Pokušali su se prostorom za vežbanje, a razlog zašto to ne može opstati je taj što su se ljudi iz bendova pokazali kao majmuni. To su oni - ko je kome maznuo ovo i ono. Ako je tebi neko ukrao gajtan iz prostorije za probe, boli me kurac, jer bi o tome sami bendovi trebali da vode računa. Time ne treba da se bavi Rif Forum. Firma /ja to tako zovem iz zajebavanja/ Rif Forum je došla do određenog nivoa, i pre neki dan sam čuo stravičnu stvar - postoje sponzori i lova za svaki projekat. I ploča, i CD, i kasete, i sve. Znači, treba da postoji ozbiljan bend koji dođe i kaže - mi tinti rinti, mi smo ovako i onako, jel ima, možemo, šta vi, kako ovako...

23. Jel' to važi samo za bendove iz Novog Sada?

- Bale: Za sada da.

24. Do kada?

- Bale: Pa znate do kad, dotle dok se Novom Sadu ne desi ono što se desilo većini gradova u zemlji. Dok se ne desi da neko, bilo ko, stane iza svojih bendova. Mislim da je to jako dobra stvar. Svi koji su u Novom Sadu mogli nešto da urade za grupe, TV i radio, svi su bili u fazonu - mi ćemo da pustimo Sarajlije i Beograđane ili sve ono što je na neki način provereno. Sad, koliko je to provereno nema veze, ali naši bendovi su uvek bili na kraju. E, ja mislim da je zrela situacija, i da je u redu da se to okrene u smislu da ćemo prvo da

uradimo naše, pa onda radimo svirke Beograđanima, a oni rade nama. Mislim da je to skroz u redu zato što u svim ostalim gradovima postoji neko uporište za takve bendove. U Novom Sadu ne postoji. Mislim da pre svega tamo treba da se štampaju naši bendovi, a posle da radimo sistem razmene.

25. Da li ste čuli za neki Beogradski bend?

- Andrla: Pa, nisam čuo... imam neki EX-CESS, njihovu kasetu i još nešto od toga, ali nisam slušao. Nisam imao vremena, a nemam ni te instrumente za slušanje. U Beču ima dva puta nedeljno neki dobar koncert, tako da uopšte nemam potrebu da imam stereo uređaj.
- Bale: Nemam pojma. Stvarno nema pojma. Gledao sam nešto na TV-u. Devedeset posto svirki koje se održavaju u Novom Sadu ja gledam, a i ono što može da se vidi na TV-u nekako nabodem. Sigurno bi čuo da se dešava nešto značajno. Ovako ne znam da ti kažem ni za jedan bend. U stvari znam za Sick Mother Fuckers. Gledao sam ih letos u Novom Sadu ali je bio kriminalan razglas, tako da ne znam ništa specijalno da ti kažem o njima. Onako, šize, opičeno je, dobro je. Svirali su i jednu stvar od Patke.

26. Kada si već spomenuo Pekinšku Patku, kružile su neke priče o ponovnom okupljanju. Da li je to tačno, i da li postoji šansa i za nas mlađe da odgledamo bar jedan vaš koncert?

- Bale: Ja stvarno nema pojma ni za jedan aktuelni period kada se nešto ozbiljno pričalo o tome da Patka ponovo zasvira. Jednom na keju smo Mare /basista Pekinške Patke - op. SW/ i ja šetali džukce, i kod Štranda smo sreli Čontu /pevač Pekinške Patke - op. SW/ koji je takođe šetao džukca. I mi smo zapravo načuli da se po Nemačkoj prodaju ploče za ne znam koje pare. Onda smo seli na klupu, i kao, aj' da odsviramo neku svirku. Međutim, osetio sam da kolko god da smo Mare i ja bili naloženi da to uradimo pa šta bude da bude, da odkokamo, Čonta je stvarno ispao iz tog fazona, i osećam da on to možda ne bi ni mogao. Mislim da ne bi mogao da se otkine u tu stranu pa da napravi izlet u glavi makar dva meseca, da se vrati na taj fazon, i da otpičimo. On je i odgovorio nešto u to smislu, i jedino smo tada ozbiljno o tome razgovarali.

27. Pošto pričamo o bivšim bendovima, a srećna je okolnost da je pored Roberta /ex bubanj Obojeni Program - op. SW/ tu i Maša /ex vokal Obojeni Program - op. SW/, imamo pitanja i za vas. Opšte je mišljenje kritike i publike da ste sahranili Obojeni Program svojim odlaskom. Šta se zapravo desilo?

- Maša: Ako saznaš šta se desilo javi nam, pošto ni mi ne znamo...

28. Iako ste vi deo prvobitne osnove benda, Kebra vas pljuje po intervjuima. Zašto?

- Robert: Ja mogu da ti dam još jednu dodatnu informaciju da i postava koja je svirala na drugoj ploči Obojenog Programa više ne postoji. Kebra je ostao sam, jebiga, na kraju jedino samog sebe može da istera iz te grupe. Previše smo godina bili zajedno da bih ja sada nešto kenjao, i ne bih želeo da bilo kome i bilo gde pljujem Kebru, ali jebiga, sa njim sa dešava nešto jako čudno. Otprilike bi se moglo reći da polako počinje da ludi. A zašto i kako, to već ne mogu da protumačim.

29. Ti si našao još jedan dobar bend, a šta će biti sa tobom?

- Maša: Pa ja ću da nađem još bolji! Nemam pojma ko bi to mogao da bude. Nemam nikakve planove, ako se desi, desi se.

30. Da se vratimo na Imperium Of Jazz. Da li često izvodite predstave u toku koncerata? /Mislimo na kostime i ostalo.../

- Andrla: Pa ovo večeras je bio jedan vrhunac svega toga. Do sada se nisam presvlačio iako je bilo raznih elemenata. Koncerti u proseku traju između dva i tri sata dok se potpuno ne iscrpimo. Sve te egzibicije dolaze iz tog sviranja pošto smo napunjeni energijom.

31. Kako birate obrade?

- Andrla: Pa ne znam, to je spontano. Ja sma pratio R'N'R baš od samog početka tako da sam jedan od prvih ljudi koji su slušali R'N'R u Jugoslaviji. Imam jedno ogomno iskustvo u tim stvarima i pamtim sve te numere. Tako mi s' vremena na vreme uleti nešto dok sviramo, nečega se setim i onda kažem ostalima - aj' saćemo to svirati. Ono što oni znaju odma počnu, a sve je više nekih njihovih ideja. Ovi T-REX-i, FREE i ostalo je došlo od benda kao ideja i ja sam to prihvatio.

32. Kakav je vaš utisak sa večerašnjeg koncerta?

- Tukša: Pa u redu je sve...
- Andrla: Ja sam u stvari dosta zbunjen i nisam od početka bio onako uključen kao što bih eventualno mogao. Nemam neku jasnu predstavu šta se dešavalo. Čini mi se da postoje razni utisci. Ne mogu očekivati da svi skaču, ali na momente je bila sasvim dobra atmosfera. Ne znam šta čovek treba da očekuje od publike, da mu iskidaju odelo?! Publika više nije kao ona koju smo mi gledali na TV-u i filmovima. To su neki klinci od desetak godina koji su se divili Beatles-ima i ostalim bendovima, i sada kada gledam materijale koji su me nekada šokiravali, shvatam da je u stvari bila reč o običnoj manipulaciji.

33. Da li mislite da se može živeti od muzike?

Andrla: Pa ja mislim da jako malo muzičara živi od muzike. Razgovarao sam sa ljuđima iz bendova koji su već neka imena i oni moraju strahovito mnogo da rade da bi mogli da žive nekim normalnim, građanskim životom i da hrane svoje porodice.

34. Da li pratite rad fanzina?

- Andrla: Pa, slabo. Nedavno sam uzeo nekoliko fanzina i ploča i dao ih jednom momku u Beču koji radi u omladinskom radio programu. Verovatno ćemo napraviti neku emisiju kad se vratim u Beč. Kad se pojavio "Paket aranžman" napravili smo tamo polu-časovnu emisiju koja se zove "Music box" i pustili smo par numera od Idola, El. orgazma i Šarla. Posle sam pravio emisije o Lju-bljanskom i Zagrebačkom punk-u, a sada sam im odneo Beo-gradski materijal. Rekao sam im - pravili ste Zagreb, pravili ste Ljubljanu, sad bi bio red da napravite Beograd. Ne znam šta će od svega toga ispasti zbog čitave ove situacije s' obzirom da su njihovi mediji vrlo nastrojeni protiv Srbije.

35. Iako veoma dugo postojite, o vama se ne zna praktično ništa. Kako objašnjavate toliku zatvorenost?

- Andrla: Mi smo od početka svirali na koncertima za insajdersku publiku. Mi smo u principu jedan totalno insajderski Novosadski bend. Nikada nismo ni planirali neku širu popularnost. Tek se sada javlja potreba za nečim takvim pošto se pročulo za ovo što radimo, pa ljude to verovatno interesuje. Sve češće mi neko priđe i traži snimke. Ja sam se u stvari ranije bavio književnošću i više sam radio na tome. U zadnje vreme mi je izašlo nekoliko knjiga, tako da sam manje misilo na ploče, a više na knjige.

36. O kojim temama najčešće pišete?

- Andrla: Napisao sam dva romana, dve knjige proze, priča, i dve knjige pesama. To treba uzeti pa pročitati /ha, ha, ha/, nije mnogo o tome pisano. Jedna se zove "Treba biti spreman na sve" i izašla je u Novom Sadu, jedna se zove "Potonuli brodovi od hartije" i izašla je u izdanju Svetlost - Sarajevo, a nedavno sam za jednu alternativnu firmu iz Novog Sada izdao roman "Kako žene strašno pate". Pisao sam i pesme na Nemačkom i tamo sam jedno vreme javno čitao pesme sa dosta uspeha, ali nekako sam posle odustao.

37. Šta mislite o drogama i alkoholu?

- Andrla: Jedan naš prijatelj je juče umro od posledica droge i alkohola. Takođe nam je i jedan bivši bubnjar umro od droge, i uopšte jako mnogo ljudi koje sam ja poznavao i koji su bili na muzičkoj sceni je pomrlo od droga. Šta mogu da kažem? Znate, ja sam protiv toga. Meni je baba bila lekar, i kad sam bio mali odma mi je rekla da to ne valja. I tako sam ja nju poslušao, čak ni ne pušim.

38. Recite nam nešto o svojoj porodičnoj situaciji i koliko imate godina /ako nije tajna/?

- Andrla: Pa ja ću kroz mesec i po dana imati pedeset godina /ha, ha, ha/, i imam dvoje dece. Oni idu u školu i sada su svi u Austriji pošto je ovde dosta tagična situacija i nema posla.

39. Da li i oni slušaju punk/hc?

- Andla: Pa moja ćerka je u tom fazonu. Ne bavi se muzikom, ali ide samnom na koncerte, žurke i party-e. Uglavnom smo u istom fazonu kao i celo njeno društvo. Ona najviše voli da sluša grupu koja se zove Fricky Fucking Wirdouse a to su neki Nemci koji su žešća verzija Red hot chilly pepers-a. Ja mislim da smo i mi negde u tom trendu, iako mislim da su oni mnogo komercijalniji od nas.

40. Kakav je vaš politički stav? Večeras ste svirali pesmu "Neću u vojsku"?

- Andrla: Pa ja mislim da su različiti politički stavovi. Primetio sam da smo imali dve vojne kontrole kad smo dolazili u Beograd. Pitali su nas da li imamo oružje, a ja često dolazim iz inostranstva i u Vojvodini takvih kontrola nema. Jako su me začudile te kontrole. Mnogi moji prijatelji su već na frontu, mnogi su osakaćeni, mnogi su poginuli, a mnogi su se borili pa su se vratili. Ja živim u jednoj sredini, u toj Austriji koja je jako neprijateljski raspoložena prema Srbiji, i imam neke svoje utiske. Ja vidim da je to jedno pitanje na koje niko ne odgovara, tako da ne mogu ni ja da odgovorim. Znate, nekim ljudima stižu pozivi, oni idu ili ne idu. Mislim da treba nekako da se reguliše da li će ljudi ići u vojsku ili ne, da postoji tu neka definicija. Mnogi ljudi će možda biti kažnjeni, i ja ne znam šta će se sa njima dešavati. Nisam kompetentan da o tome odlučujem, iako sam bio nezavistan kandidat grupe građana za narodnog poslanika u Novom Sadu. Pošto nisam izabran, ja u stvari jako malo razmišljam o tome.

41. Dakle imate pretenzije na političku karijeru?

- Andrla: Pa imao sam kad sam hteo da budem poslanik /ha, ha, ha/, ali ne znam šta bih sada radio u Skupštini sa tim ljudima. Stvarno ne znam, da zabavljam ljude, da pravim neki šou. U Skupštini ima tri, četiri čoveka koji malo zabavljaju ljude, svi ostali su tragično dosadni.

42. Da se vratimo muzici. Šta mislite o odnosu organizatora prema bendovima, s' obzirom da odbijaju da plate honorare?

- Andrla: Pa u zadnje vreme sviramo za neke pare. Ja ne znam kako idu isplate, ali zadnji put kad smo svirali dobili smo odma pare na ruke. To je neki privatan lokal u Novom Sadu, s' tim što je on malo pukao, pa smo mi spustili cenu. Tako smo se dogovorili, jer je to neki naš drug.

43. Za koliko svirate?

- Andrla: Pa ne mogu ti to sada reći /ha, ha, ha/ da se ne posvađam sa nekim. Neka to ostane tajna, jer to ne zavisi mnogo od mene.

44. Da li ćete opet uskoro svirati u Beogradu?

- Andrla: Trebali smo sad da sviramo još na dva mesta, ali je to zbog nečeg propalo. Mi smo jednom tu svirali i bilo je jako malo publike. Bio je to jako dobar koncert. Ne znam kada ću ponovo dolaziti ovamo, ali će vereovatno biti uskoro.

45. Recite nam nešto za kraj, što vas nismo pitali?

- Svi:Aaaaa...

46. Najteže pitanje?

- Bale: Pa da, skroz. Znate kako, ja sam danas imao još jedan intervju /ha, ha, ha/, pa mi je žao što ovo tamo nisam rekao, ali mogu vama da kažem. Ovo je verovatno manja novina, ali je baš zato još sto puta bolje. Od R'N'R-a se ne može živeti, ali se može za njega živeti.

Andrla: Znate šta, ne znam šta da kažem jer ja za ljude koji će ovo čitati ne mogu ništa da učinim. Da mogu nešto bi im preporučio, ali ovako... Neka sviraju ako mogu, znate, nije to baš jednostavno. Prema mogućnostima...

Apostles/Academy 23

THE APOSTLES je engleska grupa o kojoj se kod nas (na žalost) veoma malo zna. Redakcija fanzina "Shaved women" potrudila se da svojim čitaocima predtstavi ovu (sada već pokojnu) grupu. Dva ključna člana Andy i Dave sa još trojicom novih ljudi sada sačinjavaju ACADEMY 23, i uporno tvrde da osim činjenice da su bili članovi THE APOSTLES nemaju nikakve veze sa svojom bivšom grupom. Preslušavajući ACADEMY 23 nisam stekao takav utisak... u svakom slučaju u intervjuu koji sledi ova dva benda se preplići, jer ja nisam znao, a ni želeo da ih odvajam, jer mislim da imaju mnogo toga zajedničkog.

1.Za početak, reci ukratko sve što misliš da je potrebno o ACADEMY 23 !?

- ACADEMY 23 je progresivna rock grupa koju čini petoro ljudi sa bogatim muzičkim iskustvom: Daz Loyd (svirao u punk bendu TERMINUS), Nathan Coles (prošao je kroz mnoge bendove, a njihov broj je isuviše veliki da bi ih ovde nabrajali), Pete Williams (ex- STATE OF CONFUSION), Andy Martin i Dave Fanning (iz THE APOSTLES). ACADEMY 23 ima za cilj da širi informacije i ideje u vezi sa naukom, istorijom i magijom, i to putem raznih magazina, publikacija, muzike i tekstova. Mi sebe ne smatramo ni punkerima ni anarhistima, niti bend smatramo ispolitizovanim. Podrazumeva se da svako od nas ima svoja lična politička ubeđenja, ali se mi trudimo da ih odvojimo od rada sa grupom, jer smatramo da se politika i umetnost ne mogu mešati. Mi ne propovedamo ni jedan vid ideologije ili doktrine, jer bi to bilo u suprotnosti sa idealima grupe. Nemamo nikakvih veza niti dodirnih tačaka sa bendovima u kojima smo prethodno svirali...

2.Predstavi nam članove benda !?

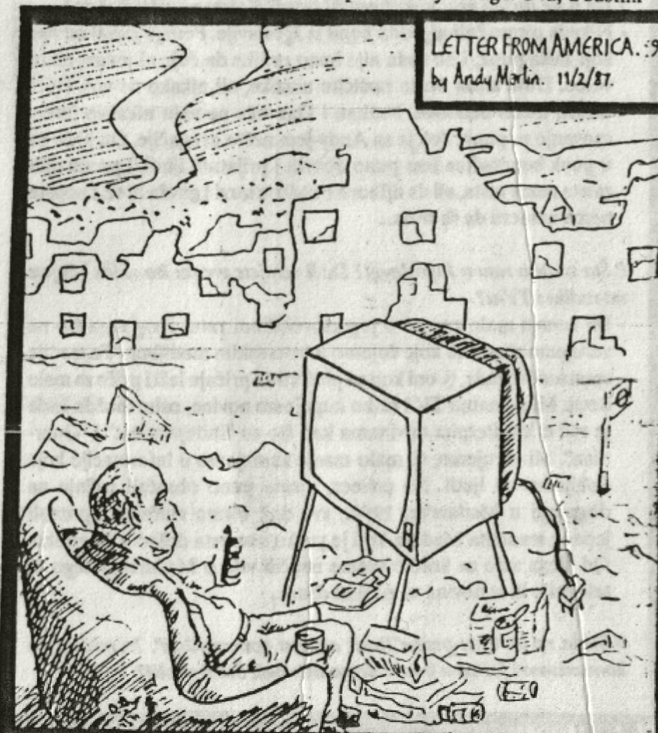
- Naše godine uopšte nisu bitne, i ni jedan član grupe ne želi da govori o tome. Mi se zbog toga izvinjavamo, ali ako kažemo koliko smo stari/ ili mladi, to kod određenog broja ljudi može stvoriti predrasude, iz kojih mogu izvući pogrešne zaključke o nama. Tri člana grupe su zaposlena (Pete, Andy i Daz), a preostala dvojica su studenti. Jedino što nam je zajedničko je to da smo svi vegeterijanci, što nije bio uslov za prijem u bend, već se sasvim slučajno dogodilo da sva petorica imamo iste stavove o tome. Sva petorica smo belci, pripadnici radničke klase, a poreklom smo iz pet različitih krajeva Velike Britanije (Vels, Škotska, Irska, Južna i Severna Engleska). Dva člana benda su pederi, a jedan od te dvojice se trudi da živi u potpunom celibratu, jer ne veruje u prirodu homoseksualnog odnosa. Mi nismo članovi ni jedne političke partije, niti pripadamo nekoj verskoj grupi. Dva člana su u mlađim danima pripadali ekstremnoj desnici (bili su vrlo mladi i naivni), jedan je bio anarhista (to je bilo pre mnogo godina dok je još bio naivan i blesav), dok se za preostalu dvojicu ne može reći da su pripadali bilo kojoj političkoj partiji ili organizaciji. Nas trojica smo zatrovani antikomunisti, i mislim da čitaocima "Shaved Women" fanzina nije potrebno posebno navoditi razloge za to!

3.Odakle vam ideja za ime grupe (THE APOSTLES/ ACADEMY 23), i da li ima neko značenje?

- THE APOSTLES je bila punk grupa čiji su članovi bili nepokolebljivi ateisti koji su zastupali ideje slobode misli. Osnivači Andy i Dave su dali ime bendu. Ni za jednog od nas se ne može reći da je religiozan, osim možda za Davea koji je student okulture, i ima neka čudna verovanja. Mi ne pripadamo ni jednoj crkvi, niti to želimo! Ime ACADEMY 23 izabrao je Andy i to iz sledećih razloga: ako ovu grupu shvatimo kao proces učenja, tj. obrazovanja, onda je ACADEMY upravo idealno ime koje podrazumeva jedan istraživački tim, a ne stereotipan odnos profesor-učenik. "23" poka-zuje okultnu stranu grupe (Nathan i Dave), dok sam broj 23 ima važno značenje u "I-chingu" (drevna kineska knjiga proročanstava - izvor kineskog Taoizma), kao i u genetici (23 hromozoma svake vrste čine total 46 potrebnih za kompletiranje genetske strukture za stvaranje ljudskog embriona).

4.Ja mislim da je 'Straight edge"-budalaština. Da li delite moje mišljenje?

- Naša mišljenja o tome se dosta razlikuju. Pete je protivnik korišćenja droge i alkohola, i može se reći da je "S.E.", mada on ne voli taj izraz jer se pod tim terminom automatski podrazumeva privrženost nekom "punk moralu". On sebe ne smatra delom toga. Andy je takođe vatreni protivnik droga koje udaraju na mozak (on tu dodaje i alkohol), ali potpuno isključuje termin "S.E.". Smatra da je "S.E." jeftina američka moda koja pokušava da drugim ljudima diktira kako da žive svoje živote. Dave i Nathan nisu "S.E.', a alkohol i droge koriste u vrlo malim količinama. Daz voli da pije, ali ne uzima nikakve droge i veliki je protivnik toga. Ljudi postaju "S.E." iz jednostavnog razloga da bi ubedili sebe da im alkohol i droga nisu potrebni, a time u stvari pokušavaju da sakriju vlastitu želju za tim. Preostali "S. edgeri" su verovatno obični pozeri, tj. ljudi koji svojim stavovima žele da impresioniraju druge. Ova, u suštini

pametna ideja koju nam je punk ostavio u nasleđe, vremenom je iskrivljena uobraženošću i mentalitetom punk elite...

5.Da li ste vegeterijanci? Da li je takav način ishrane skup?

- Mislim da smo na ovo pitanje već odgovorili. Potrebno je dodati da je Andy (skoro) vegan, što znači da ne jede ni sir ni jaja, ali ipak pije čaj sa mlekom. Ovde u Britaniji velike kompanije se maksimalno trude da izvuku što više profita na vegeterijancima. Ovo se posebno odnosi na pomodarske prodavnice zdrave hrane koje drže hipici i socijalisti (to je najgora bagra koju bi trebalo pokloniti medicini za istraživanja), i koji prave velike profite iz ljudske želje da poštuju životinje, što u stvari predstavlja eksploatisanje društveno svesnih ljudi.

6.Da li imate kućne ljubimce?

- Da, momentalno imamo samo jednog psa, ali on u stvari ne pripada nikom od nas, već našem prijatelju Tedniju. Mislim da bi ipak bilo pravilnije reći da pas pripada sam sebi, a da se Tedni samo brine o njemu. Andy veruje da posedovanje kućnih ljubimaca ne ponižava samo životinju, već i vlasnika. Ovo Andy-jevo verovanje u direktnoj je suprotnosti shvatanju po kome jedno živo biće može "posedovati" drugo.

7.Da li ste slušali neki jugoslivenski bend? Kakvu muziku slušate?

- Nikada nismo čuli ni jedan bend iz Jgoslavije. Pete je jedini od nas koji sluša punk, i do sada nije imao prilike da čuje ni jedan, ali bi voleo. Dave sluša dosta različite muzike, ali nikako ne voli HC i thrash metal bendove. Nathan i Daz više nemaju nikakvo interesovanje za punk, dok je sa Andy-jem nešto drugačije. On kaže da u punk bendovima ima puno dobrih i prijatnih ljudi, i protiv njih zaista nema ništa, ali da njihove bendove mrzi i gnuša ih se, i uopšte nema nameru da ih sluša...

8.Šta znate o ratu u Jugoslaviji? Da li verujete svemu što vidite i čujete na radiju i TV-u?

- Mi veoma malo znamo o jugoslovenskom ratu, zbog toga što ne verujemo stvarima koje čujemo u britanskim medijima. Te medije sponzoriše vlada, tj. oni koji su plaćeni da pričaju laži i priče za malu decu. Mi nemamo TV i retko kupujemo novine, osim možda kada je reč o kvalitetnim novinama kao što su "Independent" i "Guardian". Mi verujemo, tj. malo manje sumnjamo u informacije koje dobijamo od ljudi. Na primer, nismo puno obraćali pažnju na događaje u Mađarskoj 1990., sve dok nismo slučajno upoznali jednog studenta Mađara koji je preko raspusta došao u Englesku. Od njega smo za kratko vreme naučili više o Mađarskoj nego sa televizije ili iz novina za godinu dana...

9.Sviđa mi se tekst pesme"Rock against communism". Ja mislim da komunizam i fašizam imaju dosta sličnosti. Šta ti misliš?

- Komunizam je najveća pretnja ljudskoj evoluciji još od vremena srednjeg veka i epidemija crne kuge. U komunizmu nesumnjivo postoji dosta elemenata tradicionalnog učenja fašizma (pri tome mislim na ideje prvih fašista u Italiji i Britaniji, a ne na gospodina Hitlera i kompaniju). To učenje je postalo realno od kako su prepoznate razne anti-socijalne osobine dostupne ljudskom rodu, i od kada su ljudi shvatili da je ljudska savest na kojoj se komunizam zasniva, praktično nepostojeća. Dakle, komunizam se bazira na krajnje lakrdijaškom, utopističkom mišljenju, što podrazumeva da su svi jednako bedni, ugnjetavani i siromašni, tako da su talentovani, pametni i obrazovani ljudi sprečeni da dođu do izražaja. Kao

što je Andy jednom rekao- u komunističkom režimu su svi ljudi svedeni na najniži nivo civilizacijske lestvice, a njima vlada najvulgarnija i najprimitivnija vrsta ljudi...

10.Kakvo je stanje u Britaniji sa ekstremnom levicom i ekstremnom desnicom? Da li imate problema sa njima?

- Mi nemamo apsolutno nikakvih problema sa National Frontom. NF je u principu protiv nasilja, osim ako nije u pitanju samoodbrana od rasističkih napada Indijaca. To se ne dešava tako često, a i kad se desi obično je povezano sa preprodajom droge. Mislim da su ljudi koji se time bave zaslužili da umru. Ovde je puno zastrašivanja i uznemiravanja nevinih ljudi od strane komunista, a to se naglo pojačalo nakon zvaničnog raspuštanja britanske komunističke partije, novembra 1991. Glavni izazivači problema su poslanici levice, koji potrebe etničkih manjina stavljaju ispred potreba Britanaca. Mi Britanci smo tek na drugom ili trećem mestu kada hoćemo da se obratimo Skupštini ili kada je u pitanju posao. Socijalisti su se posebno okomili na ljude koji ne plaćaju Poll Tax. Uopšte nije redak slučaj da se ti ljudi nađu izbačeni na ulicu sa kompletnom imovinom. Komunisti se polako ali sigurno infiltriraju u britansku privredu, unuštavajući je svojom pohlepom i željom za vlašću. Naravno, posledice toga najviše osećaju radnici. Dok je National Front protiv nacizma (ali otvoreno podržava rasističke sukobe), BNP (British National Party) je nacistička organizacija u pravom smilu te reči. BNP se sastoji od gomile kriminalaca, neinteligenata i kukavica, koji leče svoje komplekse tako što napadaju nedužne ljude. Njihove najčešće žrtve su pripadnici jevrejske i obojene zajednice...

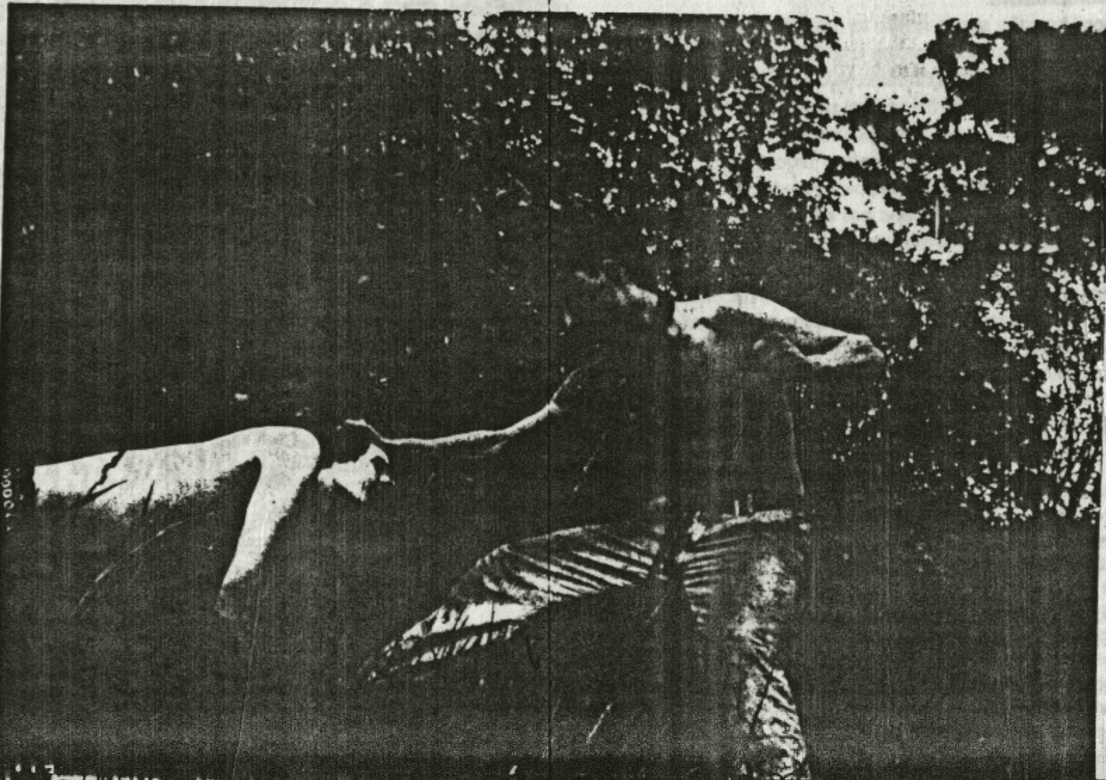
11.Pokušaj da čitaocima fanzina "Shaved women" objasniš šta je to Poll tax!?

- Poll tax je porez koji država uzima, i čija visina zavisi od vrednosti imovine koju ljudi poseduju, a ne od visine njihovih primanja. Poll tax je u stvari dodatak porezu koji već plaćamo za održavanje javnih službi policije, vatrogasaca, zdravstva itd. Najveći Poll tax plaćaju ljudi koji žive u oblastima gde vlast ima Laburistička stranka (opet naša braća sa levice)... Na svu sreću, u Škotskoj skoro niko nije platio ovaj porez, i mislim da bi mi u Engleskoj i Velsu mogli štošta da naučimo iz njihovog primera. Ljudi iz različitih slojeva društva i iz različitih nacionalnih zajednica zauzeli su istovetne stavove o ovom pitanju i ustali protiv zajedničkog neprijatelja. Izgleda da nas Britance treba dobro opaliti po džepu, pa da se udruženim snagama dignemo na neprijatelja. Protesti jedva da su se čuli kad je donesen zakon/cenzura o ograničavanju slobode izražavanja (u književnosti i na filmu), a potpuno je isti slučaj bio sa tzv. "članom 28", koji homoseksualnost stavlja van zakona, a posebno kažnjava pominjanje homoseksualnosti na televiziji i u školama u pozitivnom svetlu. Ilegalno je i posedovanje takvih porno filmova, čak i kada ih je izdala velika i poznata filmska kompanija...

12.Da li se poznajete sa CRASS? Da li ste sarađivali sa njima?

- Andy ih je upoznao 1979., i zajedno sa Daveom im pomogao u ogranizovanju i pokretanju "London atonomy cluba", čiji su inicijatori bili sami CRASS.CRASS su svoj prvi londonski koncert u jednom skvotu, održali 1982. uz pomoć THE APOSTLES. CRASS su uradili mini booklet koji je išao uz treći singl APOSTLESA, da bi dokazali da se može ostvariti uspešna saradnja između anarho-pacifista i nacionalista-revolucionara (kakvi su THE APOSTLES bili u to vreme). Mi smo ih manje-više redovno posećivali tokom proteklih deset godina, i mislim da ih dobro poznajemo. U stvari, pogrešno je reći da poznajemo CRASS, bolje zvuči ako kažem da poznajemo ljude iz CRASS, tj. osobe po imenu Penny Rimbaud i Andy Palmer. Mi njih veoma poštujemo i cenimo, iako je očigledno da nam se politički stavovi potpuno razilaze. I pored toga što nam se ne sviđa način na koji oni rade muziku i tekstove mi podržavamo pojedine stvari o kojima pevaju, i cenimo količinu ličnih osećanja uloženih u sve to. Dave je imao skoro sve njihove ploče, a i Peteu se sviđaju neke njihove stvari...

13.Na "Equinox screams" LP-iju THE APOSTLES se zahvaljuju SLAYER-u i METALLICI. Zašto ?

- Šala! Preko tog našeg "hvala" i preko stripa na omotu želeli smo da ismejemo te odvratne bendove, kao i glomazne "thanks liste" na njihovim pločama. Mi na našim pločama nemamo nikavih dodirnih tačaka sa đubretom zvanim "heavy metal", i mislim da su naši stavovi po tom pitanju potpuno jasni. Muzika pravih, originalnih HM bendova kao što su bili BLACK SABBATH ili DEAP PURPLE. mnogo je superiornija u odnosu na sve ono što idioti danas nazivaju "heavy metalom"...

14."Eyes of a dreamer" je 1969. napisao Charles Manson. Otkud on?

- Sredinom osamdesetih u Britaniji je bilo pitanje modnog prestiža biti što više u tzv. industijskoj muzici (to je u stvari obična elektronska muzika) i određene kult ličnosti obožavati do ludila. Među tim kult ličnostima najistaknutiji su bili Andy Warhol, Charles Manson, H.P. Lovecraft, Aleister Crowley i američki pisac Willliams Burroughs. Oni su bili glavni heroji,i skoro ni jedna ploča industrijske muzike nije mogla da prođe bez posvete ili veličanja nekog od njih. Mi smo bili sigurni da je u pitanju modni trend, i da se ni jedan od tih bendova nije potrudio da nešto više sazna o delima ovih ljudi (sa izuzetkom A.Warhola). Mi smo od A. Crowleya uzeli dve pesme, od kojih je jedna bila veoma mračna i gotovo nepoznata, i napisali muziku za njih. Dve pesme smo uzeli i od C. Mansona- jedan instumental i "Eyes of a dreamer". Ove pesme smo sami aranžirali, snimili u studiju i stavili na LP, a izvodili smo ih i uživo. Radeći ove pesme, mi smo ljudima te stvari dali na pravi način, pokazavši da nismo slepi pratioci modernih tokova, i da se razlikujemo od one gomile pozera iz tzv. industrijskih grupa. Lično, ni jedan član grupe ne poštuje C. Mansona kao čoveka. On je niko i ništa...

15.Ko je Aleister Crowley?

- Aleister Crowley je čovek (on bi verovatno rekao da je bog, ali ako nemate dobar razlog, nemojte ga shvatati ozbiljno) koji je svoja dela stvarao u prve dve decenije ovog veka, i u njima je teorojski i praktično izneo tajna učenja i skrivene doktrine tradicionalne magije. Bio je odličan matematičar, vrstan planinar, kao i majstor okultne prakse (bio je takođe i užasan pesnik). Doneo je najkorisnije i najinteresantnije poglede na istočnjačko shvatanje seksa, na jogu, astrologiju, ritualnu magiju (u stvari na sve važnije okultne discipline). Njegovo učenje je i danas studentima veoma korisno, a čak i Andy, koji je veliki protivnik tih stvari, gaji veliko poštovanje prema ovom čoveku. Dave, koji studira upravo ove stvari, napisao je detaljnu analizu Crowley-jevih metoda, zajedno sa delima Abra Melina i Mac Gegor-Mathersa. Crowley je kasnije postao glava "Ordo templi orientisa", najjače tajne organizacije u Evropi toga vremena. Ranih tridesetih indirektno je bio povezan sa nekima od najmisteroznijih članova nemačkog nacističkog vrha, ali se u njih potpuno razočarao pred sam početak drugog svetskog rata. Umro je kao skitnica 1957. u Brightonu. Ako nekoga zanima više pojedinosti u vezi života i rada A. Crowleya, neka se obrati na sledeću adresu: THE TEMPLE OF PSYCHIC YOUTH, P.O. BOX 2055, MOSELEY, BIRMINGHAM, B13 9NB, ENG-LAND...

16.Da li je neko od članova benda pohađao neku umetničku školu? Zašto ste svaku THE APOSTLES pesmu na omotima ploča ilustrovali?

- Ni jedan član benda nikada nije išao ni u kakvu umetničku školu. Ilustrovali smo svaku pesmu na svakoj ploči koju smo snimili, kako bi dokazali da je omot ploče podjednako važan kao i materijal snimljen na njoj. Crteži i tekstovi(bookleti) su išli uz svaku našu ploču (bilo singl ili album) i bili su potrebni i vredni isto koliko i muzika. Ljudima nismo hteli da šaljemo naše snimke ukoliko ne pošalju novac za fotokopiranje pratećeg materijala. Mi verujemo da bi muzika bila nekompletna bez propratnih crteža i tekstova, a takav način razmišljanja je bio potpuno stran punkerima i punk bendovima u to vreme. Jedan član benda nacrtao je dve ilustracije koje prilažemo uz intervju...

17.Diskografija THE APOSTLES?

Kasete:

The Apostles, proba, C60, 1981
The 2nd dark edge, proba, C60, 1982. X
Liberterian propaganda, proba, C90, 1982, X
Topics for discusion, proba, C90, 1982, X
Swimmers for discussion, proba, C90, 1983. X
Will i ever be free?, studio + uživo, C90, 1984. X
Fire in the sky, studio, C90, 1985. X
Punk lefovers, studio, C60, 1986.
Private perfomances, uživo, C60, 1987. Y
Gary Cooke was here, studio, C60, 1988. X
The progressive blues experiment, studio, C60, 1988.
The singles (kom. sa singlovima), studio, C90, 1983/4.
How to suck seed, studio, C60, 1988. Y
Life, studio, C60, 1988. Y
A consumer commodity, studio,C60, 1988. Y
Live at the Akademie, uživo, C60, 1989. Y

- Kasete obeležene sa "X", iskreno rečeno nisu baš kvalitetne. Na onim označenim sa "Y" nalaze se naši najbolji materijali, a na onim neoznačenim se nalazi nešto recimo "osrednje". Sve te kasete nabavljive su na sledeću adresu: BBP, 90 Grange Drive, Sindon, Wiltshire, SN3, England.

Ploče:

Blow it up, burn it down, singl, 1983.
Rising from the ashes,singl, 1983. X
The curse of the creature, singl, 1984.
The giving of love costs nothing, singl, 1984. X
Smash the spectacle!, snigl, 1985.
Punk obituary, album, 1986.
The live and times of the apostles, album, 1986. X
The acts of apostles, album, 1987. BBP
Death to wacky pop!, singl, 1987.
How much longer?, album, 1987.
No faith, no fear, singl, 1988. BBP
Equinox screams, album, 1988. BBP
The other operation, album, 1988. BBP
Hymn to pan, album, 1989. BBP

- Oznake važe kao i kod kaseta, ali je malo od ovih izdanja još uvek nabavljivo. Ploče označene sa BBP još uvek se mogu dobiti...

18.Da li postoji nešto što te nisam pitao, a želiš da kažeš ?!

- Da, ovde prilažem spisak ljudi ili grupa koji su na razne načine, direktno ili indirektno uticali na nas kao bend ili pojedince: William Burroughs (pisac), King Crimson (grupa), Yukio Mishima (pisac), Robert Simpson (kompozitor), John McLean (politički aktivista iz Glazgova), Derek Jarman (režiser), Toru Takemitsu, Akira Miyoshi & Toshiro Mayazumi (kompozitori), Lewis Carrol (pisac), Oswald Moseley (političar), Syd Barret (muzičar), Robert Louis Stevenson (pisac), The Mahavishu Orchestra (džezrok grupa), Lee Simpson, Jess Hopkins, Alan Knotts, Jimmy Vallence, Nick Sims. Poslednja petorica sa ovog spiska su naši prijatelji i oni su nam mnogo pomogli, najčešće i ne znajući... Hvala za pokazano interesovanje! Mike Finch (menadžer benda).

- Adresa: Academy, Box 4, 136 Kingsland High Street, London E8, England

- P.S. Nismo želeli da pošaljemo fotografiju grupe, zato što smatramo da nije preterano važno kako izgledamo, a i veliki smo protivnici takvog "rock star" odnosa. Fotografija koju ovde prilažemo predstavlja, tj. najbolje može da dočara atmosferu unutar grupe. Snimljena je prošlog leta (1991.) u Edinburgu u zalivu Firth, nedaleko od ostrva Cramond, a na njoj se nalaze naša dva prijatelja Lee Simpson i Shris Low (kleči)

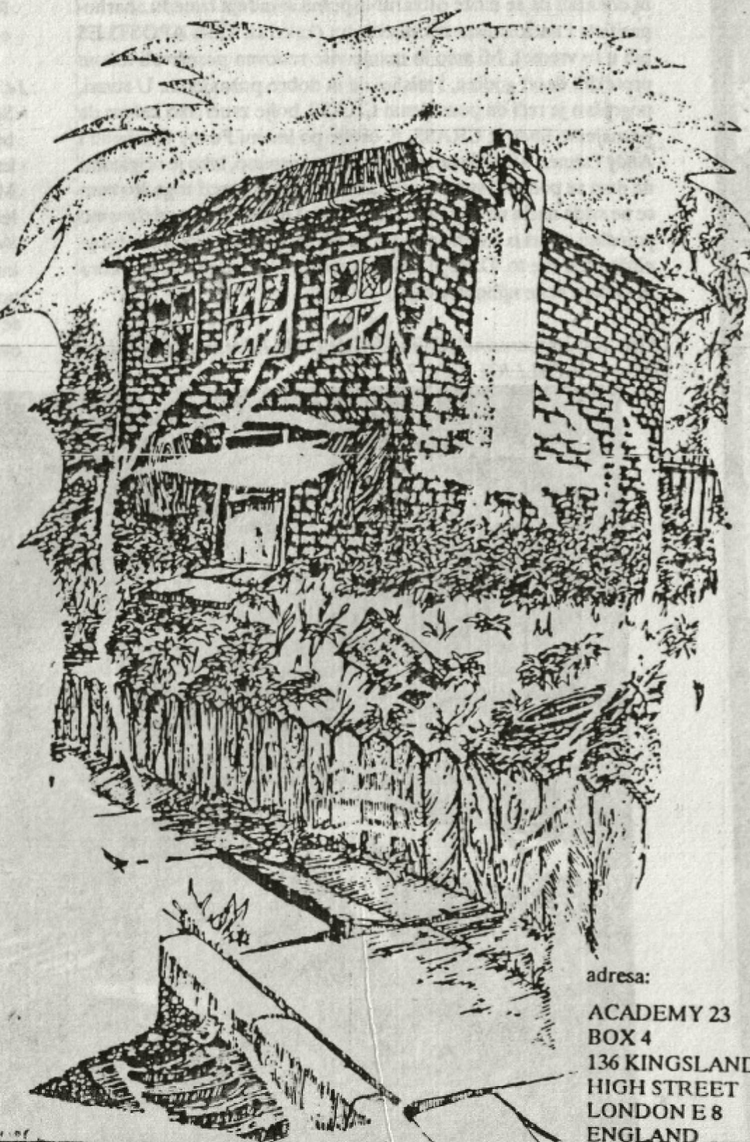
Tekstovi pesama:

Rock against communism

Have you noticed how the media refuse to listen to an honest poor mans views?/ Have you noticed how the television and newspapers are financed by the jews?/ Doesn't it make you sick?/ Education for our kids/ is run by four twos and font wheel skids/ On the streets of London the muggers get to work gangs of five/ All these disgusting cowards and ponces make me sad to be alive/ Doesn't it make you sick?/ Our crime is being white/ and our own people can't walk the streets at night/ Positive discrimination has spread it's infestations through the land/ promoting inequality and rascism i'll never understand/ Doesn't it make you sick?/ Our coucils run by slobs/ and you've got to be black or gray to get those jobs!/ Dykes on bikes and baby-killers and raptists and gay liberation scum/ combined with Marxist unions, turn our land a slum/ Doesn't it make you sick?/ Does anybody really care/ that perverts spread A.I.D.S. disease everywhere?/ Smash them all! Smash them all! I want to see those red bastards fall/ Smash them all! Smash them all before they put the British people up against a wall

Rights for whites

This is the voice of my country where I've lived for twenty five years/ and i will not bow down to the communists and queers/ Multiracial harmony? That's nothing but a bloody farce!/ As for Caucasian guilt, you can stick it right up your arse!/ For our own pople cannot walk the streets at night/ bacause our crime is being white/ and it's time to take a stand-alright?/ We've got American crap on TV, MacDonalds on our street/ we've got a hundred alien cultures ritually home killed meat/ Prostitutesand muggers, animal labs and cruise/ they're taking over our country but they hide it from the news/ For our own pople cannot walk the streets at night/ bacause our crime is being white/ and it's time to take a stand-alright?/ We're told their culture is here to stay/ and it will not go away/ so I have only this to say:/ Rights for whites can't be taken away!/ For our own people cannot walk the streets at night/ bacause our crime is being white/ and it's time to take a stand-alright?

adresa:

ACADEMY 23
BOX 4
136 KINGSLAND
HIGH STREET
LONDON E 8
ENGLAND

"Everything you ever wanted to know about anarchism, but were afraid to ask"

Predgovor

Koliko se o anarhizmu zna kod nas /čak i kod onih koji sebe smatraju za anarhiste/ dobro je poznato. Zbog toga smo Milica Jovanović i ja odavno planirali da uradimo nešto na tom planu. Mnogo toga nam nije pošlo za rukom, ali smo barem uspeli da prevedemo knjigu "Everything you ever wanted to know about anarchism, but were afraid to ask" koju smo nabavili od Charlia Lockleya iz Škotske. Zbog naše nemogućnosti da prevod objavimo kao knjigu, odlučili smo da je ponudimo nekom fanzinu gde bi se objavljivala u nastavcima. Prvo smo je ponudili "Bzzzip" fanzinu gde je i objavljen prvi nastavak. Onda je Tomaž /urednik "Bzzzip"-a/ odlučio da zin ubuduće radi na engleskom i zaključili smo da objavljivanje našeg prevoda ponovo na engleskom jeziku nema nikakve svrhe. Zbog toga sada taj prevod možete čitati u "Shaved Women" zinu. Zajednički smo odlučili da ponovimo i prvi deo koji je već objavljen u "Bzzzip"-u samo radi kontinuiteta i radi onih koji nisu čitali "Bzzzip".

Ova knjiga je naravno pisana u Engleskoj i možda se nekome može učiniti smešna i besmislena u ova teška vremena koja proživljavamo. Ali morate shvatiti da je ovo samo uvod u anarhizam, neka vrsta anarhističkog bukvara i da je namenjena samo da vam približi ideje anarhizma. Na vama je dalje da radite na anarhizmu u ovim krajevima. Učite, čitajte, kontaktirajte, udružite se i što je najvažnije ne dopustite da vam iko kontroliše misli. Mislite svojom glavom. Ne budite ovce koje vode na klanje.

Puno toga bih još mogao da napišem a u stvari da vrlo malo kažem. O anarhizmu svi imamo još puno da učimo, a najbolje ga je učiti kroz otvoreni dijalog. Bilo bi sasvim ok kada bi se u ovom fanzinu otvorila diskusija. Zato vas pozivam da pišete, iznosite svoje argumente za ili protiv... Da diskutujemo. Toliko za sada.

Milan Đurić 25.02.1992.

Uvod

Od svih političkih ideja o anarhizmu je rečeno najviše gluposti. U stvari, anarhizam nema ništa sa verom u haos, smrt i uništenje. Anarhisti ne nose bombe sa sobom i ne biju stare žene na ulici. Nije ni čudo što je taj model ludog anarhiste opšte prihvaćen. Država, štampa i sva ostala sredstva masovne komunikacije koriste sve moguće načine da anarhiju predstave kao nezamislivo uređenje pokolja i haosa. Šta drugo možemo očekivati od moćnih trgovaca koji ne bi imali moć kada bi sve bilo po našem. Oni veruju da su vlast i poslušnost suština reda i time opravdavaju svoje zločine. TV, štampa i filmovi propovedaju poslušnost i kada se pomene anarhija oni je prikazuju kao bezumno uništavanje.

Navodna potreba za autoritetom je tako snažno usađena u svest običnih ljudi da je anarhija, koja jednostavno znači "bez vlasti", za njih nezamisliva. Ali ti isti ljudi, sa druge strane priznaju da ih zakoni, porezi, nametljivost i zloupotreba vlasti najblaže rečeno iritiraju. Te stvari oni trpe u tišini jer bi alternativa /bez vlasti,bez autoriteta/ po njima bila užasna.

Postoji neograničeni broj mogućih društava bez države i ne bi svako bilo nemoguće za život. Baš naprotiv, bilo koja vrsta anrhističkog društva bila bi pošteđena očajnih izobličenja koje država proizvodi. "Negativna" strana anrhizma - ukidanje države - mora biti u ravnoteži sa onim što bi državu zamenilo, sa društvom slobode i slobodne saradnje.

Različite vrste anarhista imaju različite vrste ideja o tome kako bi društvo trebalo biti organizovano. Međutim svi se u jednom slažu, država mora biti zamenjena društvom u kome neće biti klasa i prisile. Zbog te vere u slobodu mi nudimo jedini mogući model društva podržan iskustvom iz života. U stvari, anarhističko društvo je već postojalo u istoriji ali je masovnim ubistvima ono prekinuto.

Postoji jedna uobičajena zabluda kod ljudi da je anarhija prijatno sanjanje, predivna ali neostvariva ideja. Međutim, anarhistički pokret ima dugu istoriju i nije stvoren u glavama akademski izolovanih filozofa, već direktno iz stvarne borbe za opstanak mase običnog, ugnjetavanog naroda. Anarhizam je od uvek bio praktičan u svojim poslovima i u njihovom obavljanju. Pokret je nekoliko puta bio veoma blizu uspeha.

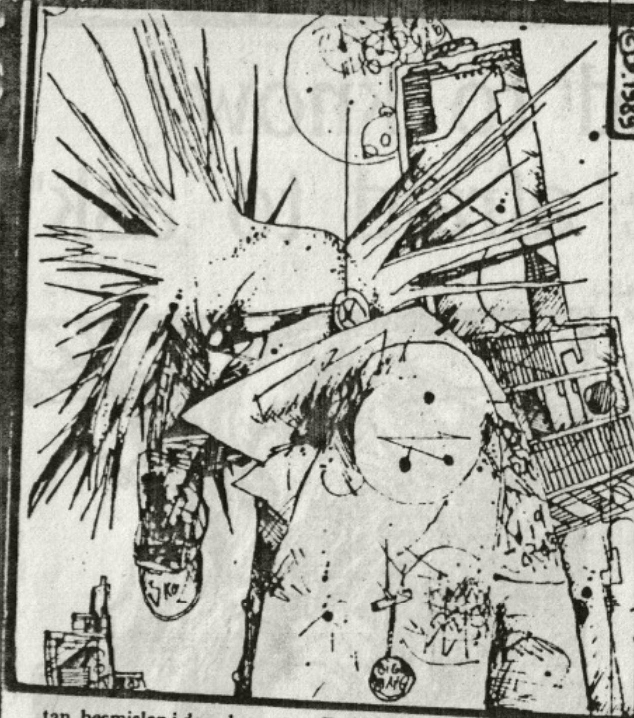
A ako je anarhizam stvarno toliko beznadežno nerealan, zašto je država toliko odlučna u njegovom suzbijanju? Razmislite!

Osnovni principi anarhizma

Vrlo malo ljudi zaista shvata anarhizam mada je to jednostavna i iskrena ideja. Anarhizam se može opisati kao jednostavno življenje života bez mešanja i uticaja sa strane.

Nema ničeg komplikovanog niti zastrašujućeg u anarhizmu sem rasprava u koje možeš upasti. Jedna od takvih rasprava je i ona o haosu koji bi nastao kada bi svako radio šta želi. Ali mi već sada imamo haos. Zar ne? Milione nezaposlenih dok ostali rade beskoris-

tan, besmislen i dosadan posao. Zatim na jednoj strani ljudi gladuju, dok se na drugoj hrana baca da bi joj se digla cena. Vazduh koji udišemo je prezasićen gasovima automobila u kojima sedi samo po jedan čovek. Lista nenormalnih, haotičnih stvari koje se sada događaju je beskonačna. Postoji li veći haos od ovoga?

Čak su i "dobre" stvari koje država pruža u stvari štetne. Uzmimo na primer medicinu. Tamo nas krpe kao da smo stari automobil, a oni industrijska radnja za popravke. Time nas čine zavisnim od države i što je najgore, jeftino nas kupuju. Sprečavaju da se stvori medicina prema potrebama ljudi a ne prema potrebama države. Tradicionalna medicina se odbacuje i ceni se jedino moderna medicina a na nju monopol ima država. Autoriteti po svojoj prirodi samo uznemiravaju. Sigurno je da sami ljudi mogu graditi svoje kuće bez arhitekata i planova koji im samo ruše domove da bi izgradili još više praznih, kancelarijskih blokova koji donose pare. Osnovni princip anarhizma je međutim da samo ljudi koji tu žive mogu odlučivati šta će se oko njih i sa njima događati.

Sav haos oko nas, verujemo proističe iz autoriteta države. Bez vladajuće klase i njene potrebe da nas drži u ropstvu ne bi bilo države. A bez države bi bili u situaciji da se slobodno organizujemo u korist sopstvenih ciljeva. Sigurno ne bismo uspeli da napravimo veći haos od ovoga u kome trenutno živimo. Slobodna organizacija bi pružila prirodniji red nego država koja koncentriče svoje snage na sistematskoj pljački i gušenju većine svojih članova.

NEKI UOBIČAJENI ARGUMENTI PROTIV ANARHIZMA

Često nas pitaju kako bi anrhističko društvo izašlo na kraj, na primer sa ubicama. Ko bi ih zaustavio bez policije?

Većina ubistava su počinjena u afektu i kao takva niko, čak ni policija, ih ne može sprečiti. nadamo se međutim da bi u svesnijem, manje frustriranom društvu takav kriminal bio znatno ređi.

Naši vladari tvrde da nas štite jedni od drugih. U stvari njihov interes je da zaštite sebe i da zaštite svoje posede - od nas.

Kada bi mi kao članovi jedne komune posedovali i međusobno delili sve bilo bi apsurdno krasti. Važan motiv za kriminal bi bio uklonjen. Takve komune bi razvijale principe po kojima bi rešavale probleme pojedinaca koji je naštetio drugima. Umesto hiljada profe-sonalnih policajaca bilo bi desetine miliona ljudi koji bi jedni drugima bili jedina zaštita.

Zatvori nikoga ne popravljaju. Grupa ljudi, svesna okolnosti i pojedinosti problema svakog pojedinca, bila bi u mogućnosti da primeni mnogo bolja rešenja pridržavajući se potreba i žrtve i okrivljenog. Današnji krivični zakon u neku ruku i kreira kriminalno ponašanje. Zatvorenici koji su u zatvoru proveli isuviše vremena nisu spodobni da opstanu izvan institucije koja je razmišljala i odlučivala umesto njih. Kako bi to zatvaranje prestupnika zajedno sa drugim otpatcima društva (od kojih su oni nastrani i izopačeni najgori) trebalo da razvije odgovornost i razumno ponašanje? Naravno, time se postiže sasvim suprotni efekat. Većina zatvorenika su povratnici.

Sledeće pitanje kojim su anarhisti godinama bombardovani je: "Ali, ko će raditi sve prljave i neugodne poslove?". Svaka komuna bi se među sobom dogovorila i utvrdila svoj sistem. Šta tu ima toliko komplikovano?

Tu je i pitanje: "A šta sa onima koji odbijaju da rade?". Tu se može primeniti i društveni pritisak. Ljudi mogu biti ignorisani. U krajnjem slučaju mogu biti proterani iz komune.

Ali ljudi trebaju rad. Ljudi imaju veliku potrebu za kreativnošću. Koliko ljudi provodi vreme čačkajući oko kola ili oko motora? Koliko ljudi provodi vreme u bašti, šijući odeću, komponujući muziku, svirajući...? Sve su to ugodne aktivnosti. Jedino ih mi radije nazivamo "hobi" a ne posao. Posao kao takav je inače agonija koja se mora trpeti.

U ovakvom društvu, naravno, rad jeste agonija. I prirodno je da ga mrzimo iz dna duše. Ali, to ne znači da smo po prirodi lenji, već znači da smo tretirani kao mašine, predviđene za obavljanje besmislenih poslova drugome u korist. Kada nam istekne rok trajanja, završavamo na deponiji otpadaka, beskorisni. Rad ne mora biti takav. Kad bi ga organizovali i njime upravljali ljudu koji se njime zaista bave sigurno je da rad ne bi bio agonija. Kod prljavih poslova (koji se jednostavno moraju obaviti) postoji nekoliko metoda koje bi taj rad pretvorile u korisnu preokupaciju. Svi bi učestvovali i niko ne

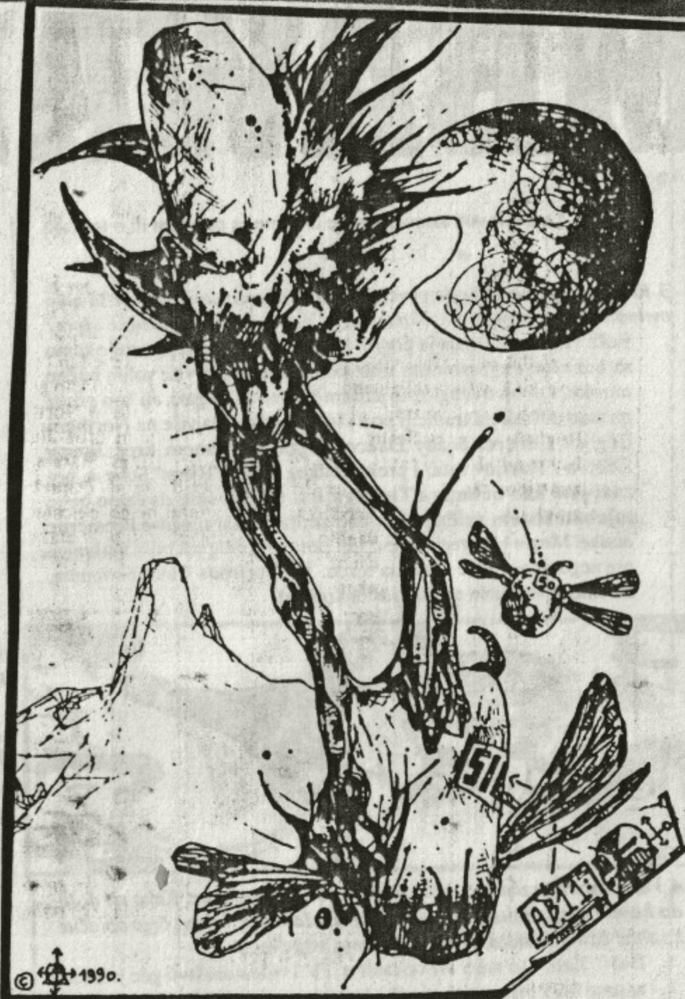

bi podlegao pred svojom obavezom.
Sledeća tačka vredna pažnje je nezaposlenost, problem stvoren kapitalizmom. U svesnom društvu nezaposlenost ne bi postojala. Svako bi imao kraću radnu nedelju jer bi se proizvodile samo potrebne stvari. Kada bi se otresli parazitske vladajuće klase oslobodili bi se velikog ekonomskog pritiska koji nas primorava da radimo besmislene stvari od kojih nemamo koristi da bi sastavili kraj sa krajem. Ako vas još treba ubeđivati da bi anarhističko društvo rešilo problem onih koji izbegavaju svoje obaveze samo zamislite samog sebe kao problema suočenog sa komunom u kojoj živite.

Još jedna uobičajena zamerka je: "Pa, možda bi sve to i moglo na nekoj seoskoj farmi, ali kako će se voditi gradska industrija bez direktorstva?". Na prvom mestu smatramo da bi celokupni društveni sistem trebalo razbiti na što više sitnih jedinica kako bi bile razumljivije običnim ljudima. To je važna stvar u organizaciji, kao i osnovni princip teorije anarhizma, da male grupe ljudi mogu biti vrlo delotvorne u zajedničkom poslu i da mogu sarađivati sa ostalim grupama. Velike, bezoblične grupe su lakoverne i njima je lako dominirati. Interesantan je primer sa čeličanama koje se prostiru kilometrima i koje su dovedene u pitanje. Fabrike, firme, administracija itd. odlikuju se jednom slikovitom karakteristikom-što su veći manja im je efikasnost.

Treba proizvoditi i koristiti što je manje moguće. Neka sredstva bi se morala deliti po regijama. Ne postoji nerešiv problem u vezi sa tim. U stvari, do vrlo prihvatljivog rešenja su došli Španski radnici tridesetih godina. Barselonska autobuska kompanija duplirala je usluge i dala ogroman doprinos gradu i proizvodnji oružja za front. Sve se to postiglo znatno manjom radnom snagom jer su mnogi otišli u borbu protiv fašista. Ovo zapanjujuće povećanje aktivnosti uprkos ratu i ozbiljnim smetnjama u snabdevanju nije nikakvo čudo jer su autobusku kompaniju vodili oni koji u njoj rade. Svi barselonski radnici organizovali su se u sindikate, grupe radnika iz istog preduzeća podeljene u posebne radne grupe. Svaka grupa je donoslila dnevne odluke samo za sebe i imala delegata koji bi predstavljao njihove stavove za šira pitanja koja se tiču čitave fabrike ili regiona u kojem se fabrika nalazi. Radnici su se međusobno dogovarali o čemu će njihovi delegati govoriti. Položaj delegata se menjao, tako da je svako imao vremena da na skupu delegata svih radnih grupa da sve od sebe. Delegat nije imao određeni vremenski mandat već mu je položaj zavisio isključivo od njegovih sposobnosti. Ovo ukratko opisuje anarhističke principe slobodne federacije u praksi. Dodavanjem više različitih delegacija moguće je izaći na kraj sa organizacijom rada na bilo kom nivou bez žrtvovanja bilo čije slobode izbora načina rada.

Idemo na sledeću zamerku: "Zar ne bi društvo bez države ostalo bez zaštite od napada neke strane zemlje?". Pre svega moramo primetiti da nas postojeća država nije zaštitila od okupacije Sjedinjene Američke Imperije (reč je naravno o U.K. - prim. prev.). U stvari "naše"

oružane snage se koriste protiv nas kao da smo mi okupaciona armija. Država nas ne štiti. Koristi nas kao topovsko meso da bi odbranila naše vladare koji su, kada bi se obelodanila prava istina, naši pravi neprijatelji.

Vratimo se pitanju. Klasičan odgovor anarhizma je naoružanje ljudi. Anarhistička narodna vojska u Španiji je gotovo dobila rat, uprkos nestašici oružja, izdaji komunista i intervenciji Nemačke i Italijanske vojske. Pogrešili su kada su dopustili da ih šačica običnih stastista podčini.

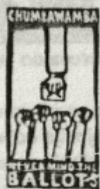
Naravno i mi možemo biti uništeni. Verujemo da prava nuklearna pretnja stiže preko Atlantika. Američki vlastodršci verovatno bi nas sve pre uništili nego nam dali slobodu.

Protiv straha od uništenja naša najbolja odbrana je revolucionarni pokret u drugim zemljama. Drugim rečima, naša najbolja odbrana od ruske nuklearne bombe je anarhistički pokret Poljskih radnika. On se lako može proširiti dalje po Sovjetskoj Imperiji. Obratno, njihova najveća nada je naš anarhistički pokret. Mi moramo aktivirati našu bombu, nas protiv tuđih gluposti.

Poučno je kako je ruska revolucija bila spašena od zvanične Britanske intervencije nizom sabotaža i pobuna britanskih radnika. Istinska sigurnost bila bi zagarantovana kada bi internacionalni kontakti bili razvijeni do te mere da možemo biti sigurni da radnici u svakoj "neprijateljskoj" zemlji neće dozvoliti svojim vladarima da nas napadnu.

Ovih nekoliko strana bile su kao kratak uvodu u način razmišljanja anarhista. Postoji još mnoštvo ideja i detalja koji se mogu naći u raznim knjigama na ovu temu. Ali u osnovi, anarhizam se razumeva njegovim doživljavanjem, druženjem sa ostalim anarhistima, radom na različitim projektima... Tema oko koje se ovaj booklet uglavnom vrti je: anarhistička akcija.

CHUMBAWAMBA

TITLE PICTURES OF STARVING CHILDREN SELL RECORDS
LIES & TRADITIONS
CHUMBAWAMBA

Da li ste se ikada zapitali zašto ne volite "mekanu" muziku? Razmišljajući na tu temu, došli smo do zaključka da sama muzika i nije toliko loša, ali ono što najviše smeta su bljutavi, srceparajući, besmisleni i slični tekstovi. Drugim rečima muzika se može podeliti na dobru i lošu, dok se tekstovi pretežno dele na one koji imaju smisla, i one koji ga nemaju. Po našem mišljenju, osnovni problem main stream-a je upravo u gomili bendova koji svojom katastrofalnom neangažovanošću gube svaki smisao, a samim tim i razlog za postojanje. Srećom, postoje i oni drugi "svetli" primeri. Ako niste znali, jedna grupa to radi drugačije - Chumbawamba. Što prilike da uz milozvuke /u bukvalnom smislu te reči/ čujete neke od najpolitizovanijih tekstova ikada napisanih. Zainteresovani ovom izuzetno zanimljivom kombinacijom, i uprkos tvrdnjama da Chumbawamba nikome ne odgovaraju na pitanja, ipak smo rešili da ih priupitamo neke stvari. Odgovori su pred vama...

1. Zašto ste izabrali ime Chumbawamba i da li ta reč uopšte nešto znači?

Boff: Ime Chumbawamba... ne znači ništa, ne izražava ništa. Privlačnost tog imena je upravo u tome što nije zaključano u određeno vreme, stil ili modu. Svejedno, jako cenimo poteškoće koje su naprimer izazvane imenom "Thatcher On Acid".

2. Zašto su singlovi "Back On The Street", "Destroy Fascism" i DLP "101 Songs About Sport" objavljeni pod imenom Skin Disease, Antidote i Sportchestra, umesto pod imenom Chumbawamba?

Boff: Zato što na njima ne učestvuju svi članovi Chumbawamba. Na "Back On The Streets" smo samo nas troje iz Chumbawamba, to je bila totalna zajebancija, zanimljiv improvizovan izlet. "Destroy Fascism" je mešavina nas i The Ex iz Holandije - nas troje snimimo, njih troje pevaju. Dve godine smo veoma blisko radili sa njima, pa smo želeli da iza te saradnje ostane nešto. Više nam se dopalo da uradimo ploču nego grupni seks. Sportchestra smo uglavnom Dunst i ja. Uzbuđeni zbivanjima u sportu, sakupili smo neke ljude /iz Chumbawamba i drugih grupa/ da vrište i skaču u studiu dok snimamo pesme. Alice /Chumbawamba/ nam nije dala da to izdamo pod imenom Chumbawamba zato što ona misli da je fudbal za slabiće. Ona više voli konceptualne albume sa oružjem ili o teškom seksu.

3. Kako ste došli na ideju da povežete veoma angažovane tekstove sa tako melodičnom i nežnom muzikom, i koga biste naveli kao muzičke uzore?

Boff: Hm... mislim da je pogrešno to što se politika povezuje samo sa bučnom i agresivnom muzikom. Mislim, ja više volim bučnu muziku, i gotovo religiozno slušam Nirvanu i Fugazi, ali kao grupa mi smo odrasli na tradiciji pop i folk muzike. Najviše na Northern English Cabaret Scally Dance Ragga, filtriranom kroz Jimmy Echo-a / Harijev tata/ i preko velikog Ringo "Rings" Starr-a, poznatijem kao bubnjara The Beatles. Osetili smo da ćemo bolje zajebati sistem spletkarivši kao zmije unutar njegove licemerne maske. Moglo bi se reći da smo tim potezom odigrali pola utakmice pre nego smo uopšte izašli na teren. To je priroda Chumbawamba, mi smo pokvarena spletkaroška kopilad.

4. Vaši koncerti su zapravo prave male pozorišne predstave. Kako ste došli do kombinacije muzike i teatralnog izražavanja, i zbog čega oblačite kostime časnih sestara, Mickey Mouse-a, vojnika...?

Boff: Zato što smo svi odrasli u TV i video društvu gde je lakše zapamtiti i prihvatiti imidž i izgled nego zvuk. U našem društvu deca su predmet konstantnog bombardovanja brzim menjanjem slike. Upravo zbog toga neke stvari pokušavamo da predstavimo slikom isto koliko i zvukom. Takođe smo svesni da je rock'n'roll kultura uvek koristila vizuelni utisak, na primer ja sam se zaljubio u Johny Rotten-ovo odelo i podsmešljiv stav, isto koliko se prethodna generacija zaljubila u provokativno ponašanje Elvis Presley-a. Sve je to teatar!

5. Da li su vam životi ikada bili u opasnosti na koncertima ili u svakodnevnom zivotu, i da li na vašim koncertima dolazi do tuča?

Boff: Problemi na koncertima nam se dešavaju veoma retko. Dva ili tri puta smo imali tuču, ali mislim da je to ponekad i potrebno. Od takvih stvari ljudima skače adrenalin. Naši životi u opasnosti? Ne na koncertima, to je sasvim sigurno. U drugim situacijam da - Danbert-u su jednom hirurškim putem vadili četkicu za zube iz stomaka. Tada umalo nije umro, i zbog toga mu glas zvuči tako čudno. Dunst je prošle godine slupao troja kola /ni jedna nisu bila njegova/, i imao je sreće da se izvuče samo sa bolom u leđima, ušinutim vratom i zloglasnim prignječenim mudima. Postoji još gomila drugih priča, ali one nisu baš toliko rock'n'roll pa ću ti uskratiti zadovoljstvo.

6. Da li svi članovi grupe žive zajedno, i da li podržavate život u komuni?

Boff: Ne, nas četvoro iz grupe živimo zajedno, a ostali žive u krugu od milju ili dve. Podržavamo komune pod uslovom da ljudi naravno žele da žive na taj način. Šest godina smo živeli svi zajedno, i bili smo svesni da je sasvim prirodno i neizbežno da tako ne ostane zauvek - moraš biti realan, i živeti na način koji ti leži i priliči.

7. Mislite li da je primena nasilja u ostvarivanju ideja ponekad neophodna?

Boff: Da.

8. Šta mislite o Crass? Da li ih smatrate tvorcima ideje Anarchy & Peace?

Boff: Mislim da je ideja anarhije bila veoma prisutna mnogo pre nego što se pojavio Crass. Čudno je razmišljati o Crass kao tvorcima te ideje, zato što je anarho pokret u Evropi i U.S.A. bio aktivan i efektan mnogo godina pre njihovog pojavljivanja na sceni. Moguće je da su Crass popularizovali ideju o povezivanju anarhizma i pacifizma, mada je i ta ideja bila prisutna već godinama. Crass su spojili tu ideju sa jakom ekscentričnom muzikom i veoma prepoznatljivim stilom. Ja sam jako voleo Crass, pogotovo u vreme kada su još držali koncerte. Kada se danas osvrnem na taj period, vidim da su bili isuviše kruti, bilo je isuviše pravila i ukočenosti. Voleo bih da su Crass oslobodili svoje ideje van geta koji su sami stvorili.. punk i politika. Ja smatram da je pacifizam predivna ideja koja nažalost nema osnove u realnosti, a s'obzirom da svi mi živimo u stvarnom svetu, smatram da je pacifizam više ideal nego nešto što nam diktira kako da postignemo promene. Neko bi morao da napiše knjigu o Crass, jer oni to zaslužuju. To bi trebala biti više kritična nego "fan" knjiga.

9. Da li ste članovi nekih organizacija?

Boff: Trenutno smo uglavnom povezani sa Engleskom Class War federacijom. Takođe sviramo dobrotvorne koncerte za mnoge organizacije, ali to su uglavnom pokreti bazirani na ljudima i

komunama - skupljanje novca za Pro-choice /fond za abortus/ grupe, Act-up/prava homoseksualaca/, anarhiste zatvorenike itd. Neki od nas su i u odboru Class War za Leeds.

10. Šta mislite o Poll Tax-u, i da li preduzimate nešto kako bi na najefikasniji način suzbili i sprečili tu pljačku?

Boff: Ovako ćeš najbolje shvatiti naš stav o Poll Tax-u: odbijamo da ga plaćamo! Naš otpor se bazira kako na nacionalnom, tako i na grupnom i individualnom nivou. Dakle, pošto se vodi borba na tri nivoa, polako dolazi i do rezultata. Svi ti nivoi kroz nacionalni organizovani otpor. I konačno, uspeli smo da se otarasimo Taxe. Preostaje samo još da se vidi da li će ljudi biti hapšeni zbog neplaćanja nečega što se pokazalo nekorisnim...

11. Par indiskretnih pitanja - godine, zanimanja, bračna stanja, deca, hobi...?

Boff: Godine su u rasponu od srednjih dvadesetih do srednjih tridesetih, i svi imamo različite poslove: od grafičkih dizajnera i nosača nameštaja pa sve do studenata, novinara i čistača. Trenutno su samo Mave i Cobie venčani. Imaju dvoje dece i zbog toga Mave napušta bend u junu da bi mogao više vremena posvetiti deci. A šta nas zanima van grupe? Gomila stvari! Uglavnom seks, bioskop, fudbal, piće, putovanja, planinarenje, čitanje, jelo kao i milion drugih stvari isuviše uobičajenih i bizarnih da ih sada spominjemo.

12. Koje ti je omiljeno jelo i piće?

Boff: Meni lično? Sva jela bez mesa izuzev pastrmka. Sva pića izuzev kafe, čaja, biljnog čaja, cherry kole, diet pepsi, dijetalnih napitaka, svih sranja bez šećera, piva vodke itd. Ja u stvari pijem samo jeftinu kolu.

13. Zašto ste realizovali album "English Rebel Songs 1381-1914", i u kakvoj je atmosferi proteklo njegovo snimanje?

Boff: Zašto? Zato što je stilski drugačija i zato što je bilo pravo zadovoljstvo napraviti jedan takav izlet. Zato što smo želeli da dokumentujemo Englesku istoriju drugačije nego što je to urađeno u istorijskim knjigama. Uživali smo u pevanju tih pesama, a posebno smo uživali u odlascima u Simon-ovu brvnaru koja se nalazi u mestu Bolton Abbey gde smo rano ujutru trčali pre nego što bi počeli sa uvežbavanjem pesama. Aah!

14. Da li imate kućne ljubimce?

Boff: Imamo tri mačke i jednog psa. Derek - zloglasni pas /možete ga čuti na ploči "Pictures of Starving Children op. SW/.

15. Šta slušaš u ovom trenutku?

Boff: Danas sam slušao Pop Will Eat Itself, Dub Sindicate, Electronic, Bonzo Dog Doo-Dah Band, Transglobal Underground, kao i moćne, legendarne i seksi Mekons.

16. Šta znaš o zbivanjima u Jugoslaviji?

Boff: Znam samo ono što piše u novinama, i apsolutno ništa mi nije jasno (ništa čudno, nije ni nama - op. SW). Želeo bih da razumem probleme u vašoj zemlji, ali toliko toga se događa na svetu, pa je sve to isuviše komplikovano za moj sićušni mozak koji je stisnut između fudbalskih rezultata i dizajniranja nalepnica za Class War. Jao!

17. Koje stvari naviše mrziš i šta misliš o bojkotu kao specifičnom vidu otpora?

Boff: Mrzim mnoge stvari, pretežno ono što nam vlast naređuje da radimo. Ne podnosim kad mi ljudi usvinje kuhinju, pa moram da je sređujem iz početka. Mrzim kad me uznemiravaju budale. Mrzim nastupe na televiziji. Mrzim uobraženu bogatu kopilad /a mi crvenu buržoaziju op SW/. Bojkot? Mislim da je nemoguće bojkotovati kapitalizam. Ja ne jedem meso. ali ne gledam na to kao na bojkot. Bojkot je pretežno individualna stvar, a ja sam više za akciju u kojoj učestvuje više ljudi. Neke stvari ne kupujem jer nalazim da su uvredljive, rasističke itd. Daily Mirror je među prvima na spisku tih stvari.

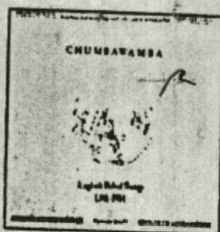

18. Da li imate veliki broj pristalica u Leeds-u, i potičete li svi iz istog grada?

Boff: Pa, imamo puno prijatelja, iako bi oni to mogli poricati. Ali to nema nikakve veze sa bendom. U Leeds-u nam je uvek odlična ekipa na koncertima. Cool. Inače, nismo svi rođeni u Leeds-u, ima nas iz Burnley-a, Barnsley-a, Billingham-a i Vollingham-a, da to je istina, Collingham - centar alternativne kulture.

19. Nacrtaj nam nešto, to je tradicija našeg fanzina!

Boff: Može karikatura članova benda na brzaka? Evo ih:

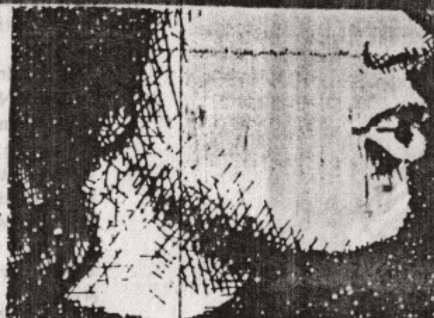

20. Nešto za kraj?

Boff: Volimo vas! Anarchy!

Diskografija Chumbawamba:

-Revolution 7" 1985.
-A State Of Mind "We Are The World?" 7" 1986.
-Pictures Of Starving Children... LP 1986.
-Never Mind The Ballots LP 1987.
-Smash Clause 28 7" 1988.
-English Rebel Songs 1381-1914 10" 1988.
-Slap! LP/CD 1990.
-I Never Gave Up 12" 1992.
-Jesus H. Crist LP/CD/MC 1992.
-First two CD 1992.

"Commercial Break"

I'm the wife of the Boss of the company/ And I always make my husband answer to me;/ With what he says about the blacks, I totally agree -/ The main problem is, they're not civilised, you see/ Look at the way they squabble between themselves/ Rioting and funerals - they surely go to hell/ If you gave them nice houses, they'd only burn them down/ /You don't get that in a white man's town/./ And boycotting products won't do them any good/ You see they need the trade to help buy food/ And when I visit my niece on her beautifuk homestead/ The blacks who work for her seem really quite content/ So I'll agree with my jhusband; "Let things atay as they are" -/ That's always been his motto, and we've gone far...

Prologue

"I'm the Boss of the company/ And I've get hunger working for me/ Listen, and you 'll begin to understand -/ I built my profits on stolen land/ It's the economics of supply and demand;/ And I make the demands around here.

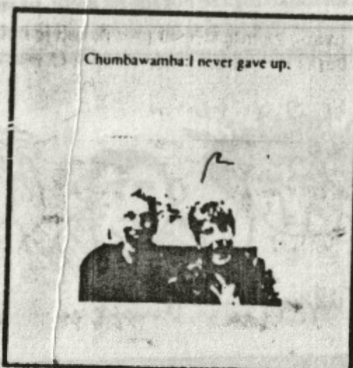
Unliever

When you don't want to feed the world/ When you just want to feed your bank balance/ Wash your guilt away:/ UNLIEVER WASHES WHITER!/ Soap to clean those dirty hands/ And a slap for the people who work the land/ Unliever/ Man - made hunger/ Soap in our eyes/ John Westis the Best!/ Old soap opera/ No soap - reality/ Legal slave trade/ Domestos kills all known truths dead/ Soap to wash the darkest stain/ Profit covers up the pain/ Of a slow, delibrate genocide/ And all the dirt you wat to hide/ Take the black and wash it whiter/ Brooke - Bond Oxo/ Blue Band, Bird's Eye/ Lifeboy, Sunsilk/ Persil washes Whiter!/ We wake whitewash/ We sell whitewash/ Consume whitewash/ Consumed by whitewash

Always Tell The Voter What The Voter Wants To Hear

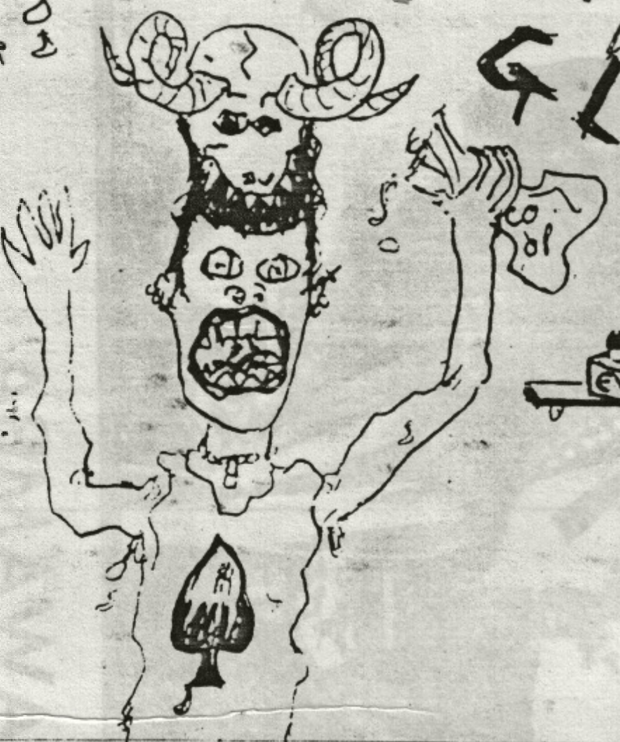
"You want yobs? I've got jobs!/ Hospitals? Top of my list!/ Tax cuts and platform shoes/ For every small businessman!/ ...just give me your vote"./ "Scholls, prisons? Of course we'll build em!/ Condoms for American G.I.'s!/ Nuclear reactors will breed like rabbits!/ Police oppresion? You can have it, Sir!/ ... just give me you vote!/ Put your cross in the box!/ You want houses? See me afterwards!/ Want my photograph? See my bodyguard!/ Pre-election budget handouts!/ You want war? No problem!/ ...just give me your vote!".

adresa: CHUMBAWAMBA
BOX4
52 CALL LANE
LEEDS LS1 6DT
WEST YORKSHIRE
U.K.

Chumbawamba: I never gave up.

DISORRDER - MASTERS OF THE
BOMB
WHAT TIME IS PEACE?
GLUENIVERSE

EVO

DISORDERART - TAF - 8/3/92.

CHUMBAWAMBA

AGIT-PROP RECORDS

DISTRIBUTED BY SOUTHERN
TEL: +44 81 888 8949
FAX: +44 81 889 6166

BOOKING: BLAST HARD
TEL: +44 61 228 1272
FAX: +44 61 236 7975

walkerprint